

Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από mara - 12/05/2009 08:05

Εχουν περασει πολλα χρονια απο τοτε που το συγκεκριμενο τηλεπαιχνιδι εχει σταματησει.
Ας δινουμε λοιπον λεξεις και την εξηγησης τους.πιστευω οτι υπαρχουν πολλοι εδω μεσα που μιλουν την ελληνικη γλωσσα σωστα.
παντως δεν ειμαι εγω...αυτο ειναι σιγουρο.

αρχιζω με την λεξη Εκπομπη

οποιος ξερει ας την αναλυσει

(και αν δεν σας αρεσει η ιδεα ας το διαγραφουμε):kiss:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Βαγγος 13 - 12/05/2009 08:53

εκπομπη=εκ+πεμπω

διατομη

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 12/05/2009 09:28

---

marα έγραψε:

Εχουν περασει πολλα χρονια απο τοτε που το συγκεκριμενο τηλεπαιχνιδι εχει σταματησει.
Ας δινουμε λοιπον λεξεις και την εξηγησης τους.πιστευω οτι υπαρχουν πολλοι εδω μεσα που μιλουν την ελληνικη γλωσσα σωστα.
παντως δεν ειμαι εγω...αυτο ειναι σιγουρο.
αρχιζω με την λεξη Εκπομπη
οποιος ξερει ας την αναλυσει
(και αν δεν σας αρεσει η ιδεα ας το διαγραφουμε):kiss:

Ωραία ιδέα, Μάρα, αλλά για δώσε λεπτομέρειες τι ακριβώς εννοείς...ετυμολογία, παραγωγή, σύνθεση ή κάτι άλλο....;;;
Δεν πολυθυμάμαι το παιχνίδι τότε.....Για δώσε λεπτομέρειες και παράδειγμα!!!:unsure: :) για να το παίξουν και οι υπόλοιποι φίλοι μας.....

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από mara - 12/05/2009 09:34

ας πουμε να αναλυουμε μια λεξη η ακομα και παραγωγα η συνωνυμα και παραδειγματα πως χρησιμοποιηται σωστα μεσα σε μια προταση.βεβαια εγω στα φιλολογικα ημουν σκραπας..εμενα δωσε μου χημεια και φυσικη αλλα με τα παιδια εμαθα να χρησιμοποιω λεξικο γαινα τους δινω παντα την σωστη απαντηση.πιστευω να εχει ενδιαφερον και σαφως θα επιμορφωθω και εγω το στραβαδι!ασε που θα μπω παλι στην διαδικασια να φρεσκαρω οσα ξερω.;

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Ωκεανίς - 12/05/2009 09:42

Τέλειο ας αρχινήσουμε ....

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 12/05/2009 09:48

Και αναρωτιόμουν πού θα μου χρησίμευε το 15τομο λεξικό του Δημητρακου που έχω στο ντουλάπι και σκονίζεται.....:cheer:

Ορίστε που ήρθε η ώρα του:laugh: :laugh: :laugh:

Εκτός και αν έχεις, Μάρα, να μας προτείνεις κάτι ηλεκτρονικό για βοήθεια.:kiss:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από mara - 12/05/2009 09:53

τωρα πετυχες τον ανθρωπο που θα σε διαφωτισει στα ηλεκτρονικα...:laugh: :P :silly: ασχετη εντελως.

ευτυχως εχω την κορη μου καπου καπου εδω και μου δειχνει.χαχαχαχ

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από mara - 12/05/2009 10:32

ας συνεχισω μετην λεξη που εβαλε ο βαγγος

διατομη=δια+τομη
καθε τομη ενος σωματος καθετη προς τον αξονα του.
διατομη ενος σωληνα,ενος καλωδιου.
αυτα βρηκα...

αναρριχηση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 12/05/2009 17:02

αναρριχηση= .....συνώνυμο ανέβασμα, σκαρφάλωμα

1. το να σκαρφαλώνει κάποιος σε ύψωμα με μεγάλη κλίση
2. (αθλητισμός) αγώνισμα που απαιτεί ανάβαση σε ύψωμα με μεγάλη κλίση που απαιτεί να χρησιμοποιήσει κανείς και τα χέρια του και πιθανόν ειδικό εξοπλισμό
3. (μεταφορικά) η ανοδική πορεία κάποιου σε αξιώματα ή επαγγελματικές θέσεις, ακόμη και με αθέμιτο τρόπο π.χ. Στην ιεραρχία του κόμματος χρησιμοποίησε ανέντιμα μέσα.

αναρριχώμαι,αναρριχητικός

θεομπαίχτης

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από mara - 12/05/2009 18:08

θεομπαίχτης συνωνιμο απατεωνας

θεο+εμπαιζω. αυτος που εξαπατα αδιστακτα τον καθενα χωρις να σεβεται τιποτα ουτε τον Θεο ουτε τα θεια.

βεβηλος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/05/2009 01:11

βέβηλος, -η, -ο επιθ.

Αυτός που βεβηλώνει έναν ιερό χώρο με την παρουσία του ή με ασεβείς πράξεις ή/και καταστροφές μέσα σ' αυτόν

Συνώνυμα

- * ανόσιος
- * ασεβής
- * βλάσφημος
- * ιερόσυλος

Συγγενικές λέξεις

- * βεβηλώνομαι
- * βεβηλώνω
- * βεβήλωση
- * βεβηλωτής

κατσαδα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από mara - 13/05/2009 06:58

κατσαδα βενετικη λεξη

επιτιμητικος λογος. παρατηρηση, επιπληξη, μαλωμα

π.χ εφαγα μια κατσαδα

μεταφραση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/05/2009 09:50

μετάφραση

1. μεταφορά προφορικού ή γραπτού λόγου σε άλλη γλώσσα: Πιστή ~ ή κατά λέξη ~. ANT ελεύθερη ~. Έμμετρη / λογοτεχνική ~. Επίσημη ~. Διδασκαλία αρχαίων ελληνικών κειμένων από νεοελληνική ~. Αυτόματη ~, που γίνεται με ηλεκτρονικά μέσα.
2. κείμενο μεταφρασμένο: Μεταφράσεις της Βίβλου / των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων.

Λήμμα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;

Δημοσιεύθηκε από mara - 13/05/2009 09:59

λημμα=ο κυριότεροςκαι χαρακτηριστικότερος τυπος(με παχυτερα στοιχεια)και κατω απο τον οποιο εξεταζεται μια λεξη σε αρθρα λεξικων και εγκυκλοπαιδειων ολοκληρο το αρθρο σε ενα λεξικο η εγκυκλοπαιδεια η μια απο τις δεδομενες προτασεις ενος συλλογισμου....

ανατροπη

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/05/2009 23:27

ανατροπή =ουσ θ

- 1 αναποδογύρισμα , ανατροπή φορτηγού
  - 2 βίαιη κατάργηση, ανατροπή καθεστώτος
  - 3 διαταραχή, η ανατροπή σχεδίων
- ανατροπή αξιών

αναφαίρετος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 14/05/2009 00:18

αναφαίρετος .επιθ

Αυτός που έχει την δυνατότητα .

Δημεγέρτης.

Είναι με λέξη ξεχασμένη .Την άκουσα πρόσφατα .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 14/05/2009 18:06

ο δημεγέρτης= (λόγ.) αυτός που εξεγείρει, που ξεσηκώνει τα πλήθη, το λαό.

δήμος + εγείρω = δημηγέρτης

διαμπερής

ηλεκτρονικό λεξικό

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 14/05/2009 19:27

διαμπερής -ής -ές

Αυτός που είναι τρυπημένος από τη μια ως την άλλη πλευρά.

Παραδείγματα:

Διαμπερές τραύμα

Διαμπερές διαμέρισμα, που έχει ανοίγματα, σε δύο αντίθετες πλευρές.

Σταυροφόρος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από mara - 14/05/2009 21:48

Σταυροφορος=ο πολεμιστης που πολεμα σε σταυροφορια.

η σταυροφορια ειναι η ονομασια ορισμενων εκστρατειων,στις οποιες εκαναν κατα τον μεσαιωνα οι χριστιανοι της δυσων εναντιον των αλλοθρησκων και κυριως για την απελευθερωση των αγιων τοπων! π.χ καταληψη της Ιερουσαλημ

τιμητικος χαρακτηρισμος προσωπου που αγωνιζεται για υψηλο κοινωνικο στοχο.

Λοβιτουρα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 14/05/2009 21:56

Λοβιτούρα = απάτη

Ανέντιμη, παρασκηνιακή ενέργεια που αποσκοπεί σε παράνομο κέρδος ή γενικότερα σε παράνομο όφελος.

Παράδειγμα:

Με διάφορες λοβιτούρες μπόρεσε να πλουτίσει.

Κλεπταποδόχος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από para - 14/05/2009 22:04

Κλεπταποδοχος=αυτος που αποδεχεται τα κλοπιμαια,που αγοραζει η φυλλασει προιοντα κλοπης.

κλεπτ(ο)+αποδοχη

γαστρονομια:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 14/05/2009 23:40

Γαστρονομία = η τέχνη για την παρασκευή ενός πλούσιου και γευστικού γεύματος.

Από την αρχαία λέξη γαστήρ = κοιλιά

Παρεκτροπή

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από para - 15/05/2009 07:08

παρεκτροπη=η ενεργεια η το αποτελεσμα του παρεκτρεπομαι...

παρεκτρεπομαι=κανω πραξεις η λεω λογια που ξεπερνουν την ευπρεπεια, παραφερομαι

π.χ οταν πινει πολυ παρεκτρεπεται

αντιπροσωπεια:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 15/05/2009 12:36

Αντιπροσωπεία = Ένα σύνολο ανθρώπων που αντιπροσωπεύουν άλλους για κάποιο σκοπό. Επίσης μία επιχείρηση που ασχολείται με αντιπροσώπευση άλλης, για διάθεση των προϊόντων της.

Ρήμα: Αντιπροσωπεύω

Σκεπτικισμός

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 15/05/2009 19:31

---

1 Φιλοσοφική θεωρία .

2 Η τάση του ανθρώπου να αντιμετωπίζει τα πράγματα με δυσπιστία και αμφιβολία.

Αδιάλλακτα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 15/05/2009 19:38

Αδιάλλακτα

αρχαία ελληνική ἄδιαλλακτος

Αυτός που εμμένει στις θέσεις του, δεν κάνει καμιά υποχώρηση και δεν δέχεται κανένα συμβιβασμό

Συνώνυμα

ασυμβιβαστος

ανένδοτος

ανυποχώρητος
αλύγιστος

Συγγενικές λέξεις
αδιαλλαξία
διαλλακτικότητα

προεπισκόπηση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;
Δημοσιεύθηκε από Dafni - 15/05/2009 19:38

Αρσενικό Αδιάλλακτος =Αυτός που δεν είναι πρόθυμος να κάνει συμβιβασμούς ή υποχωρήσεις, ασυμβίβαστος, ανυποχώρητος, ανένδοτος, αμετάπιστος, φανατικός.

Αντίθετο: διαλλακτικός:

Εκκεντρικός

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;
Δημοσιεύθηκε από NTINA - 15/05/2009 20:15

Εκκεντρικός= επιθ.

Ασυνήθιστος, περίεργος.

Κραυγαλέος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά;
Δημοσιεύθηκε από mara - 18/05/2009 17:40

Κραυγαλεος
Κραυγ(η)-αλεος

Αυτος που ειναι εξαιρετικα εντονος με αποτελεσμα να τραβαι την προσοχη και να προκαλει αρνητικα σχολια,αυτος που δεν ειναι διακριτικος...

ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΟΣ

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 18/05/2009 22:37

ΕΠΙΘΕΤΟ

Αναξιόπιστος =αν =στερητικό + αξιόπιστος

Δεν είναι άξιος να γίνει πιστευτός

Ο ανάξιος εμπιστοσύνης.

ΛΕΞΗ

Αιθεροβάμων

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από mara - 19/05/2009 07:09

Αιθεροβαμων

Αυτος που αγνοει την πραγματικοτητα και δεν προσαμοζει σ αυτην τις ενεργειες του η τις αποψεις του.

ΨΥΧΑΝΕΜΙΣΜΑ

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 19/05/2009 08:49

Πρέπει να είναι μεταφορική έννοια .Αν κανω λάθος διορθώστε με .

Διαίσθηση

ΔΗΜΟΘΟΙΝΙΑ

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από mara - 19/05/2009 11:31

σωστα είναι η διαίσθηση αυτό που βλέπεις με την ψυχή...

το για την δημοθονία δεν ξερω...ας το πάρει το ποτάμι

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 19/05/2009 11:32

ΔΗΜΟΘΟΝΙΑ:

Χώρος συζητήσεων και ανταλλαγής απόψεων.....(νομίζω !)

Πατριδοκαπηλία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 19/05/2009 12:51

Dafni έγραψε:

ΔΗΜΟΘΟΝΙΑ:

Χώρος συζητήσεων και ανταλλαγής απόψεων.....(νομίζω !)

Σωστά Δάφνη .

Πατριδοκαπηλία

Σύνθετη λέξη .Πατρίδα +καπηλία ,κάπηλος

Κατ επέκτασιν, κλέβω την πατρίδα μου ,εκμεταλλεύομαι την πατρίδα μου.

Αμετροπέπεια

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 19/05/2009 14:29

Αμετροπέπεια = έλλειψη μέτρου στα λόγια, φλυαρία,

Σκωπτικός

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 19/05/2009 21:34

Σκωπτικός=αυτός που κοροϊδεύει, που ενοχλεί κάποιον πειράζοντάς τον

Συγγενικές λέξεις

σκώμμα

σκώπτης

σκωπτικά, σκωπτικώς

σκώπτω

Συνώνυμα

ειρωνικός

καυστικός

κοροϊδευτικός

πειραχτικός

περιπαικτικός

σαρκαστικός

σατιρικός

ετυμολογία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 18/07/2009 20:40

Ετυμολογία

Η ρίζα της λέξης είναι από το αρχαίο, 'έτυμος ,δηλαδή, αληθινός.

Μπορούμε να πούμε ότι η ετυμολογία ερευνά τον έτυμο λόγο, δηλαδή την αληθινή έννοια και την καταγωγή των λέξεων.

Ευφραδής

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 18/07/2009 20:58

Ευφράδης= ο ικανός να εκφράζεται με άνεση,

ευφράδεια.....η ευχέρεια λόγου, ευκολία στην ομιλία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 19/07/2009 17:29

Θα βάλω εγω μια λεξη που ξέχασε η Ηλιαννα :(για να συνεχίσει το παιχνίδι .

Άτροπος και αν υπάρχει λέξη ατρωπός.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 20/07/2009 17:25

Άτροπος: 1ον. Η μία από τις τρεις μοίρες, (Άτροπος, Κλωθώ,
Λάχεση)

2ον. Ο / Η, Άτροπος το Άτροπον, κάποιος/α, χωρίς
καλούς τρόπους

Ατρωπός: Θεά της σποράς

..."είσκω", ή "ίσκω", (Δασεία. οξεία)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 20/07/2009 19:52

Εισκω

εξομοιάζω ,παρομοιάζω ,μοιάζω, νομίζω ,συμπεραίνω.

Ισκω

κάνω όμοιο κάτι με κάτι άλλο, παρομοιάζω ,νομίζω ,υποθέτω ,φαντάζομαι κάτι όμοιο με άλλο
,στοχάζομαι , πιστεύω.

Πανάδα

Ζητώ την ετυμολογία της λέξης .

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 21/07/2009 13:44

Πανάδα:

Μικρή κιτρινωπή κηλίδα ακανόνιστου σχήματος, που παρουσιάζεται στο δέρμα του προσώπου ή και άλλων μερών του σώματος

Προέρχεται από την:

Σκαρφιζομαι

Σημασία και ετυμολογία της λέξης

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 23/07/2009 07:13

Σκαρφιζομαι: επινωώ κτ. ευφυές ή πρωτότυπο· σοφίζομαι: Τι σκαρφίστηκες πάλι; Είναι απίστευτο το τι σκαρφίζεται για να βρει λεφτά.

Ιούδας: προέλευση, ετυμολογία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 23/07/2009 16:01

Ιουδας.

Εβραϊκή λέξη .

Το όνομα Ιούδας σημαίνει "Ο Θεός έχει υμνηθεί".

Φελέκι .

Αν είναι ελληνική λέξη και την ετυμολογία της .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 23/07/2009 16:27

Φελέκι:

Δεν είναι Ελληνική λέξη !

Είναι Τουρκική = felek, που σημαίνει τύχη

Παρένθεση:

Ετυμολογία και παραδείγματα με τη λέξη

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 23/07/2009 23:26

παρένθεση= παρά+εν+θέση

Η σημερινή λιακάδα ήταν μια ευχάριστη παρένθεση μέσα στη βροχερή βδομάδα.

Θ' ανοίξω μια παρένθεση, για να αναφερθώ στα γεγονότα που προηγήθηκαν.

Ψέμα ή ψέμμα ;

ποιο είναι το σωστό και γιατί;

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 24/07/2009 02:41

Αγαπητή φίλη ΝΤΙΝΑ, η ερώτηση θεωρείται ως μη απαντηθείσα. Η ερμηνεία που δίνεις είναι λιγάκι ..."απρόσεκτη"... :)

Το internet και η Wikipedia δεν είναι πανάκεια.

(Άλλωστε η εύκολη αντιγραφή και παράθεση από το internet, δεν νομίζω ότι είναι και ο σκοπός αυτού του επιμορφωτικού παιχνιδιού). :)

Το όνομα «ΙΟΥΔΑΣ» δεν έχει καμία σχέση με «ύμνο» προς τον Θεό. Το αντίθετο μάλιστα.

Δεν είναι καθόλου Εβραϊκή, είναι πέρα για πέρα Ελληνική,(άλλωστε μην ξεχνάς ότι, εκείνη την εποχή οι Εβραίοι μιλούσαν Ελληνικά). :P

Το όνομα Ιούδας στην αραμαϊκή = (εβραϊκή), προφέρεται και γράφεται «Γεχουδά», δεν είναι απλώς μόνο συνώνυμο του «Γεουντά = (Ιεχωβά), αλλά και παράγεται από αυτό. Το πρώτο, δεν είναι απλώς μόνο σύνθετο, Ι-ουδα - Γε-ουδά αλλά και Ελληνικότατο κα σημαίνει ότι σημαίνει και το Γεουντά = (Ιεχωβά).

Τόσο στην Ελληνική όσο και στην αραμαϊκή - (εβραϊκή), το «Ιούδα» στην πρώτη και το «Γεουδά» στη

δεύτερη είναι ετυμολογικά, εννοιολογικά και σημασιολογικά απόλυτα ταυτόσημα. Και οι δύο τύποι είναι σύνθετοι και έχουν παραχθεί από τις Ελληνικές (Ιωνικές) λέξεις Ἰ (ψιλή-δασεία) και οὔδα (ψιλή-οξεία) = Γε-ουδά και Ι-ούδα. Όπως βλέπεις η ρίζα είναι το ουσιαστικό οὔδας και το θέμα η αντωνυμία Γέ ἢ Ἰ. (αντωνυμία Ἰς = Ἰ = δυνατός, ἢ ισχυρώς, ἢ ορμητικός, ἢ ρωμαλαίος).

Η ρίζα του ουσιαστικού Ιούδα(ς) ἢ Ούδας σημαίνει την Γαῖ ἢ Γέ = γή-έδαφος. Ο Καθηγητής της Γλωσσολογίας στο Π. Αθηνών Γρηγόριος Βερναρδάκης ερμηνεύοντας τις λέξεις «...αν εισίδω...αύχηρον οὔδας» του στοίχου 945 του «ΑΛΚΗΣΤΙΣ» του Ευριπίδη, γράφει ότι αυτές λέγουν: «όταν ιδω (ἢ παρατηρήσω κατά την οικίαν το ξηρόν) έδαφονέρημο και σκοτεινό».

Από την ερμηνεία του Καθηγητού Βερναρδάκη βλέπουμε ότι το οὔδας σημαίνει το έρημο και σκοτεινό έδαφος.

Ο Όμηρος το οὔδα στη δοτική, στην οποία κάνει οὔδει, στον «Ύμνο του Ερμή» και στους στοίχους σπβ' – σπγ', γράφει: «'Ω πέπον ημεροπευτά δολοφραδές ἢ σε μάλ' οἶδω πολλάκις αντιτορούντα δόμος εὐ ναιετάοντας έννυχον οὐχ ένα μόνον επ' οὔδει φῶτα καθίσσαι σκευάζοντα κατ' οἶκον άτερ ψόφου, οἱ αγορεύσεις». (Εσύ ο οποίος πάσχεις από δολιότητα και σκέπτεσαι μόνο τις απάτες αναμφιβόλως πολλές φορές, μάλιστα τις νύκτες, θα έχεις διαρρήξει σπίτια πλουσίων και θα τα έχεις ξεγυμνώσει α' όλα τους τα υπάρχοντα. Όχι μόνον από έναν άνθρωπο αλλά από πολλούς θα έχεις κλέψει όλα τα πράγματα του σπιτιού τους, αν κρίνει κανείς από αυτά που λέγεις.).

Από την Ελληνική λοιπόν αντωνυμία Γε ἢ Ἰς – Ἰ και το Ελληνικό, επίσης, ουσιαστικό οὔδας έχει συνθεθεί το Γεουντά ἢ Ιούδας το οποίο απετέλεσε την σύνοψη των βασικών θρησκευτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών στοιχείων των Ιουδαίων και στην συνέχεια και των Εβραίων (των υποτιθέμενων «απόγονων το Ιακώβ – Ισραήλ).

Με εκτίμηση :kiss:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 24/07/2009 03:38

...''Ψέμα'', με ένα ''μ'': Λόγος που δεν είναι αληθινός, που είναι αντίθετος με την αλήθεια. ΑΝΤ αλήθεια: Μεγάλο / ασύστολο / κατάφωρο / χονδροειδές / τερατώδες / χοντρό / μικρό / αθώο ~. Πρωταπριλιάτικο ~. Λέω ψέματα, ψεύδομαι.

Εάν υπάρχει κάποιος ιδιοματισμός σε κάποια Ελληνική τοπολαλιά, δεν το γνωρίζω :(

Ισκαριώτης: Ανάλυση, ετυμολογία, ερμηνεία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 24/07/2009 03:47

Dañi έγραψε:

Φελέκι:

Δεν είναι Ελληνική λέξη !

Είναι Τουρκική = felek, που σημαίνει τύχη

Παρένθεση:

Ετυμολογία και παραδείγματα με τη λέξη

Υπάρχουν πολλές εκδοχές. Έχω την εντύπωση ότι η λέξη είναι "εταιροδανεισμένη" και προέρχεται από τη Λατινική "Felice" = ευτυχία, (κατ' επέκταση "τύχη"). Οι Βυζαντινοί ήταν "Λατίνοι", οι Σελτζούκοι (τούρκοι) Μογγόλοι, βρήκαν την λέξη, παραφράσθηκε με τα χρόνια, οικειοποιήθηκε και την βρίσκουμε με την σημερινή της μορφή, "Φελέκ",

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 24/07/2009 08:10

Σωστό το ψέμα με ένα μ προέρχεται από την αρχαιοελληνική ψεύσμα και φεύγει το σ.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 24/07/2009 15:16

Πού σωστό Ηλιάννα, εύγε :)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 24/07/2009 15:27

Αγαπητη τρελή ροδια ,ευχαριστώ πολύ .Χαίρομαι να μαθαίνω .

Η πηγή μου για την ετυμολογία της λεξης Ιούδας ,προέρχεται απο το λεξικό του Σταματακου ,ο οποίος θεωρείτε ένας απο τους μεγαλύτερους ιστορικούς ερευνητές της γλώσσας μας .

Αβασάνιστα δεν καταπιάνομαι με τίποτα ,πόσο μάλλον με τη ελληνική γλώσσα .

Ισκαριώτης ....λοιπόν

Ισκαριώτης : Ισκαριώτης = Ις + Καριώθ. Η λέξη "Ις" σημαίνει στα εβραϊκά άνθρωπος και Καριώθ λεγόταν το χωριό της Ιουδαίας απ' όπου καταγόταν ο Ιούδας.

Αυτή είναι η πρώτη θεωρία που μάθαμε ολοι στα σχολεία .

Η δεύτερη θεωρία υποστηρίζει ότι η λέξη "Ισκαριώτης" προέρχεται από τον όρο "σικάριοι", όπως αποκαλούνταν δηλαδή οι ζηλωτές από τους αντιπάλους τους ή, κατ' άλλους, ομάδα δολοφόνων ανάμεσα στους Ιουδαίους επαναστάτες. Ωστόσο, πολλοί ιστορικοί θεωρούν ότι οι σικάριοι αναδείχθηκαν αργότερα τον 1ο αιώνα μ.Χ., όταν ο Ιούδας σίγουρα δεν ανήκε στην ομάδα αυτή.

Μην μου βάλεις βαθμό κάτω απο τη βάση ,γιατι θα τα σκίσω τα λεξικά μου :laugh: :laugh:

Φτωχός

Ζητω την ετυμολογία της λέξης .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 24/07/2009 16:10

τρελή ροδιά έγραψε:

Σκαρφίζομαι: επινοώ κτ. ευφυές ή πρωτότυπο· σοφίζομαι: Τι σκαρφίστηκες πάλι; Είναι απίστευτο το τι σκαρφίζεται για να βρει λεφτά.

Ιούδας: προέλευση, ετυμολογία

Dafni έγραψε:

Σκαρφίζομαι

Σημασία και ετυμολογία της λέξης

Τρελή ροδιά..:) :)

Στο σκαρφίζομαι ζητούσα πλην της σημασίας και την ετυμολογία της λέξης.

Ας δοθεί, αν σου είναι εύκολο, η ετυμολογία πριν απαντήσουμε στην ερώτηση της ΝΤΙΝΑΣ :) :)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 24/07/2009 17:48

Dafni έγραψε:

τρελή ροδιά έγραψε:

Σκαρφίζομαι: επινοώ κτ. ευφυές ή πρωτότυπο· σοφίζομαι: Τι σκαρφίστηκες πάλι; Είναι απίστευτο το τι σκαρφίζεται για να βρει λεφτά.

Ιούδας: προέλευση, ετυμολογία

Δαφνί έγραψε:

Σκαρφίζομαι

Σημασία και ετυμολογία της λέξης

Τρελή ροδιά..:) :)

Στο σκαρφίζομαι ζητούσα πλην της σημασίας και την ετυμολογία της λέξης.

Ας δοθεί, αν σου είναι εύκολο, η ετυμολογία πριν απαντήσουμε στην ερώτηση της ΝΤΙΝΑΣ :) :) Θ επανέλθω επ'αυτού :kiss:

Αγαπητή Δάφνη, δεν θα δοθεί απάντηση στην ΝΤΙΝΑ γιατί αυτά που γράφει είναι κατά το "ήμιση" τε' λειώς λάθος, και ο κάθε "Σταματέλος" ή "Μπαμπινιώτης", ή (προπαντός) ο Τριανταφυλλίδης, δεν είναι θέσφατο :)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 26/07/2009 07:07

Αγαπητή μου Δάφνη καλημέρα και Εύγε, πού την «σκαρφίστηκες» τη λέξη, μωρέ παιδί μου; χαχαχαχα, Τι να σου πώ με δυσκόλεψες αφάνταστα :)

Λοιπόν, «ΣΚΑΡΦΙΖΟΜΑΙ», (ώμαι, ήσομαι).

Το Σκαρφίζομαι έπρεπε, (κατά τον Κοραή), να σημαίνει κυρίως το «Μαντεύομαι διά κλήρων». Σήμερα όμως σημαίνει, μεταφορικώς, το Επινώ, φαντάζομαι σχεδιάζω με το νού μου κλπ. Αλλοτε, (Ισοκράτης), από το Σκαριφάομαι. Επειδή όμως τούτο παράγεται από το Σκάριφος ή Σκάριφον που σημαίνει, (κατά τον Αρποκρατίωνα, - Διεσκαριφησάμεθα-), «Κάρφος και φρύγανον» ή ετυμολόγησις καταντά στο αυτό. (Διά του Σκαρίφου ξέω, χαράσσω, σκάπτω, σκαλίζω, γράφω πάνω σε κάποιο σώμα μια λεπτή χαραγή και σκιαγραφώ, επιπολαίως σχεδιάζω , σκιαγραφώ, κλπ. κλπ.

Το συνάντησα και στον Αριστοφάνη, (πολύ με παιδεψες, πολύ χαχαχαχα), στους «Βατράχους», (1534 π.Χ.), όπου ονομάζει, σκοπτικώς, τις διαλέξεις των φιλοσόφων, «Σκαριφισμούς». , δηλαδή "ότι κατεβάσει ο νούς τους λένε" :laugh:

Την λέξη «Σκαριφίζω» ή Σκαρίφημα την έχουν δανειστεί, (δανικά κι' αγύριστα δηλαδή) και οι Ρωμαίοι που στα λατινικά είναι: «Skarificare».Στα παραπάνω συμφωνεί και ο Άνθιμος Γαζής, :laugh:

ουουουουουφφφφφφφφφφφφφφφφφφ, μ' έσκασες χαχαχαχαχαχα :kiss:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από ΝΤΙΝΑ - 26/07/2009 12:48

τρελή ροδιά έγραψε:

Dafni έγραψε:

τρελή ροδιά έγραψε:

Σκαρφίζομαι: επινοώ κτ. ευφυές ή πρωτότυπο· σοφίζομαι: Τι σκαρφίστηκες πάλι; Είναι απίστευτο το τι σκαρφίζεται για να βρει λεφτά.

Ιούδας: προέλευση, ετυμολογία

Dafni έγραψε:

Σκαρφίζομαι

Σημασία και ετυμολογία της λέξης

Τρελή ροδιά..:) :)

Στο σκαρφίζομαι ζητούσα πλην της σημασίας και την ετυμολογία της λέξης.

Ας δοθεί, αν σου είναι εύκολο, η ετυμολογία πριν απαντήσουμε στην ερώτηση της NTINAS :) :) Θ επανέλθω επ'αυτού :kiss:

Αγαπητή Δάφνη, δεν θα δοθεί απάντηση στην NTINA γιατί αυτά που γράφει είναι κατά το "ήμιση" τε'λείως λάθος, και ο κάθε "Σταματέλος" ή "Μπαμπινιώτης", ή (προπαντός) ο Τριανταφυλλίδης, δεν είναι θέσφατο :)

Αργείς τρελή ροδιά και εγώ διψώ για μάθηση:laugh: .Δώσε την ερμηνεία σου ,για να συνεχίσει και το παιχνίδι επιτελούς .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 26/07/2009 13:57

NTINA έγραψε:

τρελή ροδιά έγραψε:

Dafni έγραψε:

τρελή ροδιά έγραψε:

Σκαρφίζομαι: επινοώ κτ. ευφυές ή πρωτότυπο· σοφίζομαι: Τι σκαρφίστηκες πάλι; Είναι απίστευτο το τι σκαρφίζεται για να βρει λεφτά.

Ιούδας: προέλευση, ετυμολογία

Dafni έγραψε:

Σκαρφίζομαι

Σημασία και ετυμολογία της λέξης

Τρελή ροδιά..:) :)

Στο σκαρφίζομαι ζητούσα πλην της σημασίας και την ετυμολογία της λέξης.

Ας δοθεί, αν σου είναι εύκολο, η ετυμολογία πριν απαντήσουμε στην ερώτηση της ΝΤΙΝΑΣ :) :) Θ επανέλθω επ'αυτού :kiss:

Αγαπητή Δάφνη, δεν θα δοθεί απάντηση στην ΝΤΙΝΑ γιατί αυτά που γράφει είναι κατά το "ήμιση" τε' λειώς λάθος, και ο κάθε "Σταματέλος" ή "Μπαμπινιώτης", ή (προπαντός) ο Τριανταφυλλίδης, δεν είναι θέσφατο :)

Αργείς τρελή ροδιά και εγώ διψώ για μάθηση:laugh: .Δώσε την ερμηνεία σου ,για να συνεχίσει και το παιχνίδι επιτελούς .

Αγαπητή μου Ντίνα, το καλό πράγμα αργεί να γίνει, αλλά εάν βιάζεσαι να συνεχίσει το παιχνίδι τότε..."Ξεκινήστε την επανάσταση χωρίς εμένα"... χαχαχαχαχα',:P

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 27/07/2009 09:55

Αγαπητή μου φίλη ΝΤΙΝΑ, όπως βλέπεις δεν άργησα και πάσααρα πολύ να σου απαντήσω, όχι για τίποτα άλλο αλλά επειδή είδα, αφ' ενός ότι πήρες το έναυσμα, (για το Σικά), από την επικοινωνία που είχαμε μέσω msn και αφ' εταίρου τη «δίψα σου» για...μάθηση. Έτσι μ' έκανες, από τα άγρια χαράματα, να ασχολούμαι μ' αυτό χαχαχαχαχα, :kiss: :P

ΙΣΚΑΡΙΩΤΗΣ:

Ο (*) Robert Ambelain, στην 81η σελίδα του βιβλίου του «Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΕΙΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ», γράφει ότι: τό Ισκαριώτης "είναι σύνθετη εβραϊκή λέξη, πού σημαίνει άνθρωπο του φόνου". Δηλαδή, κατά την ερμηνεία αυτή, δέν σημαίνει απλώς δολοφόνο αλλά εκείνον ο οποίος ως κύρια και μοναδική του αποστολή έχει την διάπραξη φόνων. "Άνθρωπος φόνου", είναι ο φονευτής ο φονεργάτης.

Ο φονεργάτης ' Ιουδαίος = ο' Ιούδας ο' Ισκαριώτης δέν ήταν, δέν είναι ο' καθ' ἑξιν' ή επαγγελματίας δολοφόνος, ο' οποίος διέπραττε φόνος ή φόνους κατά την διάρκεια κάποιας μορφής μάχης ή " υπό το φώς της ημέρας". Όταν ο' Ιουδαίος ' Ιούδας, (φονεργάτης), εστέλλετο από το «ισραηλιτικοϊουδαϊκό ιερατείο» να διαπράξει φόνος έπρεπε να εκτελέσει το επιλεγμένο θύμα του, κυρίως τη νύκτα στήνοντας του ενέδρα και χρησιμοποιώντας κάθε μορφής δόλο.

Το ποιό συνηθισμένο όργανο τό οποίο χρησιμοποιούσε ο' Ιουδαίος ' Ιούδας , (φονεργάτης), τα προχριστιανικά και πρώτα μεταχριστιανικά χρόνια, για να εκτελέσει το θύμα του ήταν ένα μικρό, κοντό και γυριστό μαχαίρι. Αυτό οι Ρωμαίοι το ωνόμαζαν "Σικά" ή "Σικά". Από αυτό ο' Ιουδαίος - ' Ιούδας, (φονεργάτης), ώνομάσθηκε από τούς Έλληνες και τους Ρωμαίους, "Σικάριος" που σημαίνει "Ο' άνθρωπος των μαχαιριών", ο δολοφόνος με το μαχαίρι, ο υιός του ληστή και δολοφόνου Ιούδα.

Στό λήμμα: "Σικάριος", τού (συνταχθέντος πρό δέκα αιώνων), ορθογραφικού και ερμηνευτικού λεξικού της (**) Σουΐδας ή Σουΐδας, διάβασα ότι:• "Σικάριοι, ών, οι ληστών γένος". Δηλαδή, εκ του γένους των ληστών. Εκείνοι όμως οι ληστές, οι οποίοι ώνομάζοντο Σικάριοι, ήταν μόνο Ιουδαίοι πού σημαίνει ότι εκείνος ο' οποίος είχε γεννηθεί από γονείς Ιουδαίους έπαιρνε τό επώνυμο, (ό χ ι τήν 'ε π ώ ν υ μ ί α), του "Σικάριος". Επομένως τό' Ιούδας είναι τό όνομα τού γένους και τό "Σικάριος" τό

επώνυμο. Γι' αυτό, από την μωσαϊκή και ραββινική νομοθεσία, 'Ιουδαίος' ή 'Ιουδαία' αναγνωρίζεται μόνον εκείνος ή εκείνη που έχουν γεννηθεί από 'Ιουδαίους γονείς', ή από μανά 'Ιουδαία' και όχι από Πατέρα 'Ιουδαίο' και Μάνα που δεν είναι 'Ιουδαία'.

Στους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες ο 'Ιούδας' - 'Ιουδαίος' = φονεργάτης, - Σικάριος = ύπουλος και δόλιος δολοφόνος, κακούργος, ληστής και ιερόσυλος, μετωνομάσθηκε από τους Ευαγγελιστές και τους Έλληνες, από: 'Ιούδας Σικάριος' σε: 'Ιούδας Ισκαριώτης'. Σε δε, πολλά βιβλία της εκκλησίας το "Ιούδας" φαίνεται ότι αποδίδεται ως όνομα του γένους και το Ισκαριώτης αποδίδεται ως επωνυμία με την σαφή μορφή και σημασία επωνύμου. (διαβάστε στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, κεφ. ΣΤ', εδάφιο 71ο), "έλεγεν δέν τόν Ιούδαν Ισκαριώτην, ούτος γάρ έμελλεν αυτόν παραδιδόναι, εις ών τών δώδεκα". Αυτά έλεγε ο Χριστός για τόν Ιούδα, τόν υιόν του Σίμωνος του Ισκαριώτη. κλπ. κλπ. Έδώ βλέπουμε ότι ο Ευαγγελιστής Ιωάννης κάνει σαφή διαχωρισμό του ονόματος του γένους ('Ιούδας'), του πατρώνυμου (Σίμων) και τού επωνύμου (Ισκαριώτης).

Τόσο ο Ambelain (στα βιβλία του «Γολγοθάς» και «Απόστολος Παύλος»), όσο και ο Νικόλαος Κόκκινος, (στο βιβλίο του «Το Αίνιγμα του Ιησού της Γαλιλαίας», σελ. 118), γράφουν ότι το όνομα, (ενώ είναι σαφές ότι πρόκειται περί επωνύμου), Ισκαριώτης είναι σύνθετη λέξη. Πράγματι είναι σύνθετη λέξη αλλά η ρίζα της δεν είναι, δεν πρέπει να είναι, εκείνη η οποία αναφέρουν αυτοί οι δύο αυτοί ερευνητές, όπως και πολλοί άλλοι. Ενώ το θέμα, αυτής της λέξης είναι το λατινικό επίθετο «Σικάριος», η ρίζα της είναι το Ελληνικό ρήμα «ίσκω». Έδώ θα πρέπει να τονίσω ότι είναι απολύτως εξακριβωμένο και επιβεβαιωμένο, από την Ιστορία ότι ο Χριστός και οι Μαθητές του όπως και η συντριπτική πλειοψηφία του λαού της Παλαιστίνης, (μη εξαιρουμένων και των Εβραίων και Ιουδαίων), μιλούσαν την Ελληνική γλώσσα.

Οι δύο παραπάνω ερευνητές γράφουν ότι η ρίζα του «ονόματος» Ισκαριώτης είναι η λέξη «ύσκα, ή ίσκα, ή ίσκαϊ», αλά αυτή η λέξη δεν ανήκει στην γλώσσα των Ελλήνων αλλά έχει κατακυρωθεί στην Ελληνική γλώσσα και η οποία σημαίνει το σπογγώδες έκφυμα, κοινώς δένδρομανιτάρια. Για το θέμα της γράφουν ότι είναι το Σικάριος.

Το θέμα του επωνύμου Ισκαριώτης είναι το Σικάριος. Η ρίζα του όμως δεν είναι η λέξη «ίσκα, ή ίσκα, ή ίσκαϊ», αλλά το Ομηρικό ρήμα ίσκω, είκω, ήϊσκε, πουσημαίνει: α) παρομοιάω – παρομοιάζω = όμοιος με τον εαυτόν μου. β) Σε παρομοιάζω με κάποιον άλλον. Ο Όμηρος στον 181 στίχο της ΙΛΙΑΔΟΣ γράφει: «Αρτέμιδι σε είσκω» και επίσης στον 247 στίχο της ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ γράφει: «ήϊσκε δέκτη» Ζητώ συγγνώμη για την μακρηγορία αλλά έπρεπε να το τεκμηριώσω κατά πρώτον και δεύτερον για να μάθει και η ΝΤΙΝΑ μας όσο πιο πολλά γίνεται, (κατά παράκλησή της βέβαια)

Φιλιάααααααααααααααααααααα :kiss:

(*) Robert Ambelain: (1907 – 1997), Γάλλος Ιστορικός ερευνητής και μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας των Γραμμάτων και των Τεχνών. Έχει γράψει 42 βιβλία περί Ασωτερικισμού και Αστρολογίας, Αποκριφισμού, τα: «Golden Dragon», «Crystal Magic», «The Sacred Magic and Jesus or the deadly secret of the Templars» και άλλα. Είναι ο ιδρυτής της «Gnostic Apostolic Universal Church» από το 1960. «Μέγας Διδάσκαλος» της Ελευθεροτεκτονικής Παγκόσμιας Μεγάλης Στοάς «Memphis-Misraïm».

(**) Σούδα ή Σουίδα είναι ένα από τα σημαντικότερα ελληνικά λεξικά ή εγκυκλοπαίδειες το οποίο γράφτηκε τον 10ο αιώνα. Πιθανόν Σούδας ή Σουίδας να είναι το όνομα του συντάκτη του. Περιέχει 30,000 λήμματα, πολλά από τα οποία περιέχουν στοιχεία από πηγές που διαφορετικά θα είχαν χαθεί στον καιρό μας. Το λεξικό του είναι ένα από τα πολυτιμότερα έγγραφα για την ελληνική φιλολογία, την γραμματική, και τη λογοτεχνική ιστορία.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ: Ετυμολογία, Ρίζα, Προέλευση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 02/08/2009 21:30

Ζητω συγγνώμη απο το φορουμ να κανω μια παράθεση ,πριν δοθει η ερμηνεία της λέξης ,Καπετάνιος .

Τρελή ροδιά μου ,να μάθω είπα καλή μου,οχι να πάω για διδακτορικό :laugh:

Έναυσμα δεν πηρα καλη μου απο πουθενά ,ουτε γραμμα ,ουτε γραφή ,για γινε πιο σαφης :laugh:
:laugh:

Υπάρχουν να ξέρεις και άλλοι ιστορικοί γλωσσολόγοι μεταγενέστεροι που τα λεξικά τους τα μελετούν σε ολα τα πανεπιστήμια .

Εξάλλου υπάρχει ενα παλιό ευφυολόγημα που παρουσιάζει την μετάφραση των λέξεων, σαν την όμορφη και άπιστη γυναίκα .Δεν το αναφέρω γιατί είναι τελείως υποτιμητικό για μας τις γυναίκες

Το θέμα σηκώνει πολύ συζήτηση ,σχετικά με τα λεξικά που μου προτείνεις και δεν ταιριάζει σε σαιτ μαγειρικής .Αυτό που θέλω να σου επιστήσω είναι να ξαναδεις την ερμηνεία μου στο ομηρικό ρήμα, εισκω ,ισκω ,γιατι με αδίκησε ο βαθμος σου.Μια ωρα ψάξιμο και μελέτη έκανα εγω μέχρι να το βρω :(Και για νου φρεσκάρω την μνήμη ....

Εισκω

εξομοιάζω ,παρομοιάζω ,μοιάζω, νομίζω ,συμπεραίνω.

Ισκω

κάνω όμοιο κάτι με κάτι άλλο, παρομοιάζω ,νομίζω ,υποθέτω ,φαντάζομαι κάτι όμοιο με άλλο ,στοχάζομαι , πιστεύω.

Οσο για τον Καπετάνιο θέλει πολύ μελέτη :laugh::laugh:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 02/08/2009 23:14

Καπετάνιος

"εταιροδανισμενη" λεξη,: carut κεφαλι - κατεπάνω - καπιτανω, (εδω παιζει ρολο και η ντοπιολαλιά) που απο κατεπανω το ειπανε καπιτανο - το πηραν οι τουρκοι με τους δυτικους, οι μεν πρώτοι το ειπαν ΚΑΠΟΥΔΑΝ οι δεύτεροι Capitan - Captain

Θέσφατον

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 03/08/2009 00:23

ΝΤΙΝΑ έγραψε:
Καπετάνιος

"εταιροδανισμενη" λεξη,: carut κεφαλι - κατεπάνω - καπιτανω, (εδω παιζει ρολο και η ντοπιολαλια) που απο κατεπανω το ειπανε καπιτανο - το πηραν οι τουρκοι με τους δυτικους, οι μεν πρώτοι το ειπαν ΚΑΠΟΥΔΑΝ οι δεύτεροι Capitan - Captain

Θέσφατον

Σωστότατον ευγε Ντινα, Θα ήθελα να προσθέσω ότι το Βυζαντινό "Κατ' επάνω" αφορούσε συνήθως αξωματούχος όπως οι νομάρχες, ε' παρχει κλπ. το "κατ' επάνω (δηλαδή αθτόε]ςπυειναι πάνω" λογω και της ντοπολαλιας, (θρακη-καβαλα κλπ) εγινε "κατιπάνω" - μια παραφραση έφθανε να γινει "καπιτάνο" υο πηραν οι δυτικη και το μετεφρασαν σαν Capitano και οι τουρκοι το ηπαν Καποδαν, ε και μετα οι εγγλεζοι Captain και οι Λατινοι-Ιταλοι Capitano κλπ. παντως Ντινα ευγε σου γιατι ορισμενοι "πεφωτισμένοι" ξεκινουν μονο απο το Βυζαντινό "κατ' επάνω"

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαπνα - 03/08/2009 01:35

θέσφατο το (ουσιαστικό)

θεσ (θεός)-φα (φημί)-το] (συνήθ. στον πληθ.) τα θέσφατα

α) τα θεϊκά λόγια,

β) οι προφητείες, οι χρησμοί, οι εντολές, τα μαντεύματα.

γ) γνώμη, απόφαση που πρέπει να γίνει σεβαστή σαν να προέρχεται από το Θεό

από το ουδέτερο του επιθέτου θέσφατος-η -ο=ο επιλεγμένος, ορισμένος από το θεό

μετερίζι

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 03/08/2009 07:48

Το «μετερίζι», λέξη που πέρασε στη γλώσσα μας από τα τουρκικά, αλλά με ρίζα στα φαρσί , περιγράφει τη θέση μάχης που λαμβάνεται με προφύλαξη από τα πυρά του εχθρού σε κάποιο σταθερό σημείο.

Μεταφορικά χρησιμοποιείται για να περιγράψει τον ορκισμένο αγώνα κάποιου, για σκοπό τον οποίο θεωρεί ιερό.

ΚΟΥΡΗΤΕΣ: προέλευση, ετυμολογία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 03/08/2009 20:24

NTINA έγραψε:

Ζητω συγνώμη απο το φορουμ να κανω μια παράθεση ,πριν δοθει η ερμηνεία της λέξης ,Καπετάνιος .

Τρελή ροδιά μου ,να μάθω είπα καλή μου,οχι να πάω για διδακτορικό :laugh:

Έναυσμα δεν πηρα καλη μου απο πουθενά ,ουτε γραμμα ,ουτε γραφή ,για γινε πιο σαφης :laugh:
:laugh:

Υπάρχουν να ξέρεις και άλλοι ιστορικοί γλωσσολόγοι μεταγενέστεροι που τα λεξικά τους τα μελετούν σε όλα τα πανεπιστήμια .

Εξάλλου υπάρχει ενα παλιό ευφυολόγημα που παρουσιάζει την μετάφραση των λέξεων, σαν την όμορφη και άπιστη γυναίκα .Δεν το αναφέρω γιατί είναι τελείως υποτιμητικό για μας τις γυναίκες

Το θέμα σηκώνει πολύ συζήτηση ,σχετικά με τα λεξικά που μου προτείνεις και δεν ταιριάζει σε σαιτ μαγειρικής .Αυτό που θέλω να σου επιστήσω είναι να ξαναδεις την ερμηνεία μου στο ομηρικό ρήμα, εισκω ,ισκω ,γιατι με αδίκησε ο βαθμος σου.Μια ωρα ψάξιμο και μελέτη έκανα εγω μέχρι να το βρω :(Και για νου φρεσκάρω την μνήμη ....

Εισκω

εξομοιάζω ,παρομοιάζω ,μοιάζω ,νομίζω ,συμπεραίνω.

Ισκω

κάνω όμοιο κάτι με κάτι άλλο, παρομοιάζω ,νομίζω ,υποθέτω ,φαντάζομαι κάτι όμοιο με άλλο ,στοχάζομαι , πιστεύω.

Οσο για τον Καπετάνιο θέλει πολύ μελέτη :laugh::laugh:

Πώπωπωωωω, χαχαχαχαχα :laugh: συγνώμη NTINA μου, απο αναγραμματισμό σου μίλησα για msn,ΠΜ ήθελα να πώ, :)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 03/08/2009 21:37

Πώπωπωωωω, χαχαχαχα συγνώμη NTINA μου, απο αναγραμματισμό σου μίλησα για msn,ΠΜ ήθελα να πώ,

Αγαπητη ροδια ,π.μ ειναι το φακελακι που αναβοσβήνει, κατω απο το αβανταρ σου ,ξερεις ετσι?Γιατι εγω δεν ελαβα δικο σου μηνυμα στη συγκεκριμένη θυρίδα ανταλλαγής μηνυμάτων . Ευχαριστω για την απαντηση σου .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 06/08/2009 10:07

NTINA έγραψε:

Πώπωπωωωω, χαχαχαχα συγνώμη NTINA μου, απο αναγραμματισμό σου μίλησα για msn,ΠΜ ήθελα να πώ,

Αγαπητη ροδια ,π.μ ειναι το φακελακι που αναβοσβήνει, κατω απο το αβανταρ σου ,ξερεις ετσι?Γιατι εγω δεν ελαβα δικο σου μηνυμα στη συγκεκριμένη θυρίδα ανταλλαγής μηνυμάτων . Ευχαριστω για την απαντηση σου .

Αγαπητή NTINA, το «φακελάκι του ΠΜ που αναβοσβήνει» το γνωρίζω πολύ καλά, (δεν είμαι αυτιστικό), το αν «αναβόσβησε» ή όχι το συγκεκριμένο το γνωρίζεις εσύ, (κι' εσύ επίσης "τα έχεις 400". Αλλά γιατί τόση εμμονή εκ μέρους σου; Σε ενοχοποίησε κανείς για κάτι τρομερό;). Τελικώς και απ' ότι συνάγεται από τα συμφραζόμενα, το «ΣΚΑΡ» σου ήλθε σαν επιφοίτηση. Δεκτόν. Η γνώμη μου είναι να προχωρήσουμε παρα κάτω διότι χάριν ενός «φακέλλου που αναβοσβήνει» ή όχι, έχουμε αφήσει άλυτα θέματα όπως, το «Σκοπιανό», το «Κυπριακό» κλπ.

Με εκτίμηση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 06/08/2009 15:24

Μην έχεις τέτοιες αξιώσεις ...Εδω δεν το έλυσαν άλλοι που ηταν και η δουλειά τους θα το λύσω εγώ που είμαι μια απλή τραγουδίστρια της κατσαρόλας ? :laugh: :laugh: .

Και για να σοβαρευτούμε, κατα ποσο ειναι ευαισθητοποιημένος ο καθένας μας με τα δυο εθνικά θέματα που ανέφερες ,το ξέρει μόνο ο ίδιος .Γι αυτο ας αφήσουμε τα μεγάλα λόγια .

Κουρήτες .

Πολλά λένε γι αυτούς ....και διαφορετικά .

Κατά τον Στραβωνα απόγονοι των Ιδαίων Δακτύλων είναι οι Κουρήτες και οι Κορυβάντες. Οι πρώτοι εκατό που γεννήθηκαν στην Κρήτη ονομάστηκαν Ιδαίοι Δάκτυλοι. Απόγονοί τους αναφέρονται εννέα Κουρήτες. Ο καθένας τους έκανε δέκα παιδιά, τους Ιδαίους Δακτύλους... (Στράβων, Γεωγραφικά Ι, C 473, III, 22)

Η ονομασία «Κουρήτες» παράγεται από τα θέματα των λέξεων: «κούρος, κούρη ή κόρη, συγγενείς λέξεις με τις: κερά - κυρά, κέρας (κεραία, κέρατο) κείρω > κουρέας, κουρά... λατινικά curio,ae = κουρώ, curios = κυρης, ceres = κορευμι κ.α. Στην Παλαιά Διαθήκη, σύμφωνα με την μετάφραση των Εβδομήντα και του Ν. Βάμβα, οι Κρήτες άποικοι στην Παλαιστίνη λέγονταν πότε «Κρήτες» και πότε «Κερετιείμ ή Χερεθαιοί» και όχι Φιλισταίοι ή Καφθορείς, όπως λένε μερικοί. Καφθορ και Καφθορείμ είναι η Καπαδοκία και οι Καππαδόκες, ενώ οι Φιλισταίοι ήταν ένας εβραϊκός λαός που το μόνο κοινό που είχε με τους Κρήτες ήταν το ότι και αυτοί ήταν αλλόθρησκοι και μισθοφόροι του βασιλιά.

Ο Πausanias, ο Στράβωνας, ο Διόδωρος κ.α., όπως είδαμε πιο πριν, λένε ότι οι Ιδαίοι Δάκτυλοι ή Κουρήτες ήταν οι πρώτοι κάτοικοι της Κρήτης που ονομάστηκαν έτσι, επειδή κατοικούσαν στα Ιδαία όρη ή επειδή (επι)κούρησαν τη Ρέα να γεννήσει στην Κρήτη το Δία. Ο Απολλώνιος Ρόδιος λέει επίσης ότι οι Ιδαίοι Δάκτυλοι ήταν και αυτόχθονες, γιοι του Δία και της νύμφης Αγκιάλη, που τους γέννησε στο σπήλαιο της Δίκτης, δηλαδή στο ίδιο σπήλαιο όπου γεννήθηκε και ο Δίας,

Αντίθετα, σύμφωνα με τους Ορφικούς, οι Κουρήτες δεν ήταν αυτόχθονες Κρήτες ούτε γιοι της νύμφης Αγκιάλης, αλλά νεάνιες ή στρατιώτες που ήρθαν στο φως από τη Ρέα, ήταν παιδιά της Κόρης ή Κυράς, της θεάς Ρέας, και γι αυτό πήραν αυτή την επωνυμία. Δηλαδή υπονοούν ότι οι Κουρήτες ονομάζονται έτσι από το: «η κούρη» > «Κουρήτες», πρβ: «επει και περιστάται λέγονται, οι Κουρήτες, τον των όλων Δημιουργόν και περιχορεύειν από της Ρέας αναφανέσται.... Διο και την εωνυμίαν έλαχον ταύτην (Ορφικά αποσπάσματα 191, Προκλ. Περί της κατά Πλάτ. Θεολ. Στ, 43), «αλλά μόνο η Ρέα γεννά τους Κουρήτας» (Ορφικά αποσπάσματα 150, Δαμασκ. Εις Πλάτ. Παρμ. 278)

Στοιχεία πήρα και απο <http://www.cretaplanet-radio.gr/portal/index.ph>

Πέρας .Ερμηνεία ετυμολογία .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 10/08/2009 19:23

Αγαπητή ΝΤΙΝΑ, διαπιστώνω ότι το διασκεδαστικό πνεύμα μου στην προηγούμενη παράθεσή μου, μάλλον δέλαθε της προσοχής σου και το πήρες στα σοβαρά:)

Όσον αφορά στους "ΚΟΥΡΗΤΕΣ", λαμβάνω την ερμηνεία σου σαν ένα μπερδεμένο αποτέλεσμα "αμφιβόλου και υπόπτου πηγής", (δεν ομιλώ για τον Στράβωνα και τα Ορφικά απο τα οποία 'ομως ανέσυρες μεμονωμένα εδάφια). Εν πάσει περιπτώσει, (επειδή έχω διαπιστώσει ότι το πολύ επικοδομητικό αυτό παιχνίδι έχει καταλήξει να είναι μία συνεχής αντιπαράθεσις υμών και ημών),σχετικώς με τους "Κουρήτες θα τοποθετηθώ όταν απαντηθεί η λέξις που έθεσες, (ή όποτε θα έχω διάθεση προς τούτο). Μετέπειτα δεν ειμαι σίγουρη ότι θα συνεχίσω.

Με εκτίμηση

Α, και κάτι άλλο. Για τους Κουρήτες δεν λέγονται, απλώς, πολλά όπως λες. Λέγονται μεν πολλά αλλά....συγκεκριμένα.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από ΝΤΙΝΑ - 10/08/2009 22:35

Συμπαθέστατη μου τρελή ροδιά ,αντίθετα εσυ δεν κατάλαβες το δικο μου πνεύμα .Τοσο χιουμορ σου έδωσα καλη μου ,απορώ γιατί δεν το εισέπραξες .Να ξέρεις οτι εκτιμώ τις γνώσεις σου και μαθαίνω απο σενα .Γιατί με στεναχωράς τώρα ?Ενα όμορφο και εποικοδομητικό παιχνίδι είναι ,αντιπαράθεσις θα υπάρχουν πάντα ,αρκει το πνεύμα να παραμένει φιλικό και διασκεδαστικο .Ζητω συγγνωμη αν σου φάνηκα βλοσυρή ,δεν το επιδιώξα ,ειλικρινα .

Και γιατί παρακαλώ δεν απαντάς στην ερώτηση μου ?Κάνεις ζαβολιές.. :laugh: :laugh:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 11/08/2009 10:02

ΝΤΙΝΑ έγραψε:

Συμπαθέστατη μου τρελή ροδιά ,αντίθετα εσυ δεν κατάλαβες το δικο μου πνεύμα .Τοσο χιουμορ σου έδωσα καλη μου ,απορώ γιατί δεν το εισέπραξες .Να ξέρεις οτι εκτιμώ τις γνώσεις σου και μαθαίνω απο σενα .Γιατί με στεναχωράς τώρα ?Ενα όμορφο και εποικοδομητικό παιχνίδι είναι ,αντιπαράθεσις θα υπάρχουν πάντα ,αρκει το πνεύμα να παραμένει φιλικό και διασκεδαστικο .Ζητω συγγνωμη αν σου φάνηκα βλοσυρή ,δεν το επιδιώξα ,ειλικρινα .

Και γιατί παρακαλώ δεν απαντάς στην ερώτηση μου ?Κάνεις ζαβολιές.. :laugh: :laugh:

Πέρας

Πέρας (το)
το τέλος, το τέρμα

Πέρασ - μα
πέρασμα το (ουσιαστικό)

η διάβαση, η διέλευση, το διάβα: "το πέρασμα του ποταμού έγινε από τη γέφυρα"

Πέρας – ικός = Περασ-(τ)-ικός

Χρησιμοποιείται και σαν ευχή σε άρρωστο

Περάσ - ιμος

Διελεύσιμος

Συν(μ)-πέρας-μα

Η ονομασία "Συμπέρασμα" σχετίζεται ετυμολογικά με την λέξη " πέρασ".

"Φάρος": προέλευση, ετυμολογία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 11/08/2009 20:12

Φα + ρος

ΦΑ ...είναι παραλλαγή του ΦΩΣ στα αρχαία...ΦΑΝΗΣ, ΦΑΝΗΤΑΣ (η αρχέγονη λάμψη, γέννηση του Φωτός), ΦΑΡΟΣ κτλ

ΦΑΕΘΩΝ ....η λατρεία του φωτός κ.ά

φωτογραφία=γράφω με το φως....απεικονίζω με το φως (φλας)

ΡΟ ή ΡΑ είναι η "ροή" ....συνδέεται συνήθως με 1 συνθετικό.

ΡΑ = θεός του ήλιου (ο ρέων ενέργεια) στην Αιγυπτο (Αιγαίου+Υπτιο --->εκεί που τελειώνει το Αιγαίο)

Φάρος : σημείο που ρέει το ΦΩΣ...Εωσφόρος (Αυτός που φέρνει το φως)..

Φίλιππος (ότι μπορείτε να βρείτε, δεν υπάρχει περιορισμός)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 12/08/2009 09:06

Ηλιαννα έγραψε:

Φα + ρος

ΦΑ ...είναι παραλλαγή του ΦΩΣ στα αρχαία...ΦΑΝΗΣ, ΦΑΝΗΤΑΣ (η αρχέγονη λάμψη, γέννηση του Φωτός), ΦΑΡΟΣ κτλ

ΦΑΕΘΩΝ ....η λατρεία του φωτός κ.ά

φωτογραφία=γράφω με το φως....απεικονίζω με το φως (φλας)

ΡΟ ή ΡΑ είναι η "ροή" ....συνδέεται συνήθως με 1 συνθετικό.

ΡΑ = θεός του ήλιου (ο ρέων ενέργεια) στην Αιγυπτο (Αιγαίου+Υπτιο --->εκεί που τελειώνει το Αιγαίο)

Φάρος : σημείο που ρέει το ΦΩΣ...Εωσφόρος (Αυτός που φέρνει το φως)..

Φίλιππος (ότι μπορείτε να βρείτε, δεν υπάρχει περιορισμός)

ΦΑΡΟΣ:: Στην ανήσυχη θάλασσα, (μπροστά από την μετέπειτα Αλεξάνδρεια), αναδύεται ένα νησί που ονομάζεται "ΦΑΡΟΣ". Σ' εκείνο το νησί που ο Μέγας Αλέξανδρος είχε ονειρευτεί να κτίσει μιάς πόλη για να τον θυμούνται στους αιώνες, υψωνόταν ένας τεράστιος πανύψηλος πύργος. Στεκόταν σε μιά τετράγωνη βάση και στένευε κλιματωτά καθώς υψωνόταν προς τον ουρανό. Στην κορυφή του ήταν μόνιμα αναμμένος ένας πυρσός μέσα σε ένα κουβούκλιο με καθρέφτες απο φύλλα ψευδαργύρου που πολλαπλασίαζαν το φώς, (λαμπρή ιδέα του Ρ'οιου αρχιτέκτονα Δημόκριτου.

Ανεξάρτητα από τις εποχές

και τις καιρικές συνθήκες οι ναυτικοί μπορούσαν να το δούν απο μίλια μακριά και να καθορίσουν με ασφάλεια την ορεία τους.

Από τότε και για πάντα κάθε πυργοειδές κτίσμα με φώς θα ονομαζόταν Φάρος.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 12/08/2009 09:39

Τρελή ροδιά...

Συμπλήρωσε τη λέξη Φάρος, αλλά δεν απάνησε στη λέξη Φίλιππος που έδωσε η Ηλίανα, για να συνεχιστεί το παιχνίδι !

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από mara - 12/08/2009 11:06

Φιλιππος=ο φίλος των ιππων (αλογων),ειδικότερα των αγωνων που γινεται με αλογα οπως ιπποδρομιες.

το ονομαΦιλιππος το εχουμε απο τους αρχαιους χρονους Φιλιππος Ο βασιλιας της Μακεδονιας,μαθητης του Χριστου..

επομενη λεξηιερας

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 12/08/2009 15:10

Προφανώς θα εννοείς την λέξη «Ίερεύς», (διότι την λέξη «Ιερέας», δεν την γνωρίζω στα Ελληνικά.:)

Ο/Η Ιερεύς, του Ιερέως). Στην Ιωνική διάλεκτο «Ιερός» και (Ιερός), όπως και σε μας.
«Ο τας τω θεώ προσφερομένας θυσίας τελών», (Ιλιάδα), ο οποίος ήξερε να προφητεύει διά των φλογών οι οποίες εξέπεμπε το καιόμενο θύμα. (Ιλιάδα, Α, 62, Χ, 221). Στην οποία ο ποιητής χρησιμοποιεί τον συσχεπτόμενο τύπο «Ιερεύς».

ΙΕΡΑΤΕΙΟΝ:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 12/08/2009 15:13

Δαφνί έγραψε:

Τρελή ροδιά....

Συμπλήρωσες τη λέξη Φάρος, αλλά δεν απάνησες στη λέξη Φίλιππος που έδωσε η Ηλιαννα, για να συνεχιστεί το παιχνίδι !

Δαφνί, έχεις απόλτο δίκιο :) ,οσον αφορά στην συνέχεια του παιχνιδιού και ζητω συγγνώμη, γι' αυτό, απο τις φίλες και τους φίλους:(

Όσον αφορά στο "Φίλιππος", τι να απαντήσω σε μία λέξη που σημαίνει αυτό ακριβώς που λέει.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 12/08/2009 15:21

Όσον αφορά στο "Φίλιππος", τι να απαντήσω σε μία λέξη που σημαίνει αυτό ακριβώς που λέει.

Να απαντήσεις αγαπητέ ή αγαπητή, όπως κάπως απάντησε η φίλη Μάρα, χωρίς ειρωνικό σχόλιο. Δεν νομίζω ότι πρέπει πάντα να σπάμε το κεφάλι μας και να βάζουμε ό,τι δυσκολότερο υπάρχει. Και ατα απλούστερα δεν υπολείπονται αξίας.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 14/08/2009 17:20

Ηλιαννα έγραψε:

Όσον αφορά στο "Φίλιππος", τι να απαντήσω σε μία λέξη που σημαίνει αυτό ακριβώς που λέει.

Να απαντήσεις αγαπητέ ή αγαπητή, όπως κάπως απάντησε η φίλη Μάρα, χωρίς ειρωνικό σχόλιο. Δεν νομίζω ότι πρέπει πάντα να σπάμε το κεφάλι μας και να βάζουμε ό,τι δυσκολότερο υπάρχει. Και ατα απλούστερα δεν υπολείπονται αξίας.

Ακούω μόνο στο όνομα "Ασιμίνα", όπως γράφει και το προφίλ μου, (ή στο αγαπητή, έστω και σαν σχήμα λόγου), σ'αυτό το "αγαπητέ" δεν ακούω και το επιστρέφω.

Όσον αφορά στο "Φίλιππος", δεν υπήρξε καμία ειρωνεία, υπήρξε μόνο προσωπική τοποθέτηση.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 14/08/2009 18:16

Αγαπητέ ή αγαπητή, άβυσσος το ίντερνετ και οι χρήστες αυτού, άκου που σου λεω. Παρατηρώ ότι σχολιάζεις μόνο σε αυτό το ποστ (δεν είναι διόλου λάθος) και κάποιες φορές έχεις δυναμίσει το κλίμα εδώ. Δε θα θέλαμε εδώ και πουθενά αλλού στο φόρουμ να υπάρχουν αντιπαραθέσεις και εντάσεις. Θα σε παρακαλούσα αν μπορείς να εναρμονιστείς στο όλο κλίμα εδώ που είναι ήπιο και χαλαρό και να μη δημιουργείς πρόβλημα. Ναι, είπες τη γνώμη σου αλλά πρόσβαλες εμένα που έβαλα τη συγκεκριμένη λέξη, θεωρώντας την ανάξια σχολιασμού. Επομένως, αν θεωρείς εδώ το "παιχνίδι" ανάξιο σχολιασμού, καλύτερα να μη συνεχίσεις να παίζεις και να αφήσεις να παίζουν αυτοί που το θεωρούν σημαντικό.

Τη γνώμη σου να τη λες, χωρίς να προσβάλεις. Ευχαριστώ.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 28/08/2009 23:28

ΙΕΡΑΤΕΙΟΝ

Το μέρος του ναού που στέκονται οι ιερείς, το ιερόν.

επίσης το σύνολο του κλήρου μια θρησκείας....

Ερώτηση: Δροσουλίτες

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 31/08/2009 05:58

ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΕΣ

Κατά τις 26-28 του Μάη, μέχρι τις 2-3 Ιουνίου, λίγα λεπτά πριν από την Ανατολή του ήλιου, που η πρωινή δροσιά και η ομίχλη δεν έχουν ακόμα διαλυθεί και υπάρχει στην ατμόσφαιρα απόλυτη

νηεμία, παρουσιάζεται στη θέση Θυμέ Κάμπος πάνω από την ερειπωμένη εκεί κοντά Μονή του Αγίου Χαραλάμπους, να βγαίνει από το κάστρο του «Φραγκοκάστελλου» να κινείται προς τη θάλασσα, ένα περίεργο φαινόμενο. Στρατιά ολόκληρη από ανθρώπινες σκιές με αστραφτερές πανοπλίες (στρατιωτών, πεζών και ιππέων) να προελαύνουν προς την θάλασσα. Κατά την έξοδό τους ακούγονται μέχρι και οι κλαγγές των όπλων και ασπίδων τους, μέχρι και οι οπλές των αλόγων πάνω στο καλντερίμι.

Λέγεται ότι είναι ο Χατζής-Μιχάλης με τους καβαλάρηδες του, που πολεμούν πάλι τους Τούρκους.....

Τους σκιάδες αυτούς μαχητές ο λαός ονομάζει «Δροσουλίτες», γιατί μόνο με τη δροσιά της αυγής κάνουν την εμφανισή τους. Η διάρκεια του φαινομένου κρατά 8-10 λεπτά και κατόπιν εξαφανίζεται με την εμφάνιση των πρώτων ακτίνων του Ήλιου. Για να το δεις όμως πρέπει να είσαι στην πεδιάδα και όχι στα γύρω υψώματα.

Δόθηκαν πολλές εξηγήσεις από ειδικούς επιστήμονες, αλλά κανείς από τους ντόπιους δεν αμφιβάλλει ότι οι σκιές είναι του Νταλιάνη με τους άντρες του, που έγινε θρύλος και μπήκε στην ιστορία. Η λαϊκή πίστη θεωρεί ότι οι σκιές ανήκουν στους άνδρες του Ηπειρώτικου εθελοντικού σώματος, που σκοτώθηκαν στην πεδιάδα του Φραγκοκάστελλου τον Μάιο του 1828, έχοντας αρχηγό τον Ηπειρώτη Χατζημιχάλη Νταλιάνη. Αυτό το σημείο, οι Ηπειρώτες συγκρούστηκαν με τους Τούρκους, χωρίς να ακούσουν του Σφακιανούς που τους υπέδειξαν ότι ο χώρος δεν προσφερόταν για άμυνα. Τους έχει γίνει ακλόνητη πίστη ότι οι Δροσουλίτες, είναι οι ψυχές των 305 σκοτωμένων ανδρών που τα κορμιά τους έμειναν άταφα. Κι έρχονται κάθε χρόνο στην επέτειο της μάχης, με την προϋπόθεση ότι οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν. Αρχισαν λένε να παρουσιάζονται μετά τον θάνατο Νταλιάνη.

Μεταξύ αυτών που είχαν την τύχη να δουν το φαντασμαγορικό αυτό φαινόμενο, ήταν και ο Μανούσος Κούνδουρος και ο πατέρας μου.

Το φαινόμενο αυτό παρακολούθησε το 1928 και ο δισεγγονός του Χατζή-Μιχάλη, στρατηγός Χρήστος Χατζημιχάλης, ο οποίος έκαμε και σχετική αναφορά και την έδωσε στον πρόεδρο της εταιρείας Ψυχικών Ερευνών, Άγγελο Τανάγρα, που συνοδευόταν και με ένα σχεδιάγραμμα της πορείας των Δροσουλιτών. Λέγεται ότι το 1890 ένα απόσπασμα Τούρκων και αργότερα πάλι Γερμανών που βρισκόταν εκεί, ξεσηκώθηκε όταν είδε τους Δροσουλίτες, γιατί νόμισε ότι είναι αντάρτες ή ότι είχε γίνει απόβαση και τους έβαλε με το πολυβόλο. Ειδοποίησαν μάλιστα και το αρχηγείο Χανίων, το οποίο και έστειλε 3 ανώτερους αξιωματικούς. Έκαμαν ανακρίσεις και όταν διαπίστωσαν ότι πράγματι πρόκειται για ένα σπάνιο φυσικό φαινόμενο, σιωπήσανε.

Οι επιστήμονες κατατάσσουν τους Δροσουλίτες στα φαινόμενα του «ανώτερου αντικατοπτρισμού» και υποθέτουν ότι οι σκιές ανήκουν σε στρατιώτες που γυμνάζονται στις ακτές της Λιβύης, νότια των Σφακιών, όπου αυτό είναι τελείως ανυπόστατο διότι απλούστατα κείνη την ώρα ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΩΣ ούτως ώστε να αντικατοπτρίσει οτιδήποτε. Εξ' άλλου, όπως είναι επιστημονικά εξακριβωμένο, αντικατοπτρισμός δεν μπορεί να γίνει, όταν η απόσταση είναι πάνω από 40 μίλια. Και η Λιβύη είναι πολλές εκατοντάδες μίλια μακριά από την Κρήτη. Κι ακόμα, οι σημερινοί στρατιώτες δεν φορούν τις φορεσιές, με τις οποίες παρουσιάζονται οι Δροσουλίτες.

Μια ακόμη απόδειξη για την αλήθεια του φαινομένου είναι και το παρακάτω ποίημα.

«.....Μ' ακόμη και το σήμερα, στις δεκαφτά του Μάη
ούλο τα' ασκέρι φαίνεται με τον Χατζημιχάλη.
Και πολεμούν στα σύννεφα κι ακούγοντ' οι μπουρμπάδες.
Φωνές και αλογοπεταλιές στου Καστελλιού τσι μπάντες.

Οὐλ' οι γι-αλαφρόστρατοι, θωρούν τσι και τρομάζουν,
μα κείνοι -Θεός σχωρέσει των- κανένα δεν πειράζουν.....
Άραγες κι είντα θέλουσι κι είντα μασέ θυμίζουν;
Αυτούς που σφάχτηκαν εκεία και τα βουνά ραϊζουν.....»

Είναι λένε ένα φαινόμενο που η επιστήμη αδυνατεί να εξηγήσει. Το μυστήριο λένε ίσως λυθεί οριστικά, μόνο αν φωτογραφηθεί το φαινόμενο με ειδικά υπερ-ευαίσθητα φιλμ, τα οποία φωτογραφίζουν περισσότερο, απ' ότι το ανθρώπινο μάτι βλέπει. Αυτό είναι λάθος, Το «φαινόμενο» εξηγείται αρκεί κάποιος να διαβάζει και να ερευνά στις σωστές πηγές γνώσης.

Δεν θα επεκταθώ παραπάνω διότι: υπάρχει κίνδυνος να χαρακτηριστεί, (το όλο θέμα), «γραφικό» :Ρ και διότι τούτο είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα το οποίο δεν αφορά την προκειμένη ερώτηση. Θα πώ μόνο ότι το πανεπιστήμιο Κρήτης κατέγραψε με ειδικά υπερευαίσθητα μηχανήματα την ταχύτητα των οπτικοχητικών αντανακλάσεων και αντηχήσεων της αυξομειούμενης ταχύτητας αναλόγου της κλονίσεως «συγκεκριμένων πλανητών», σε δύο περιοχές: στον Μαραθώνα και στο Φραγγοκάστελλο. Οι μετρήσεις αυτές έδειξαν πως και στις δύο αυτές περιοχές η μέγιστη ταχύτητά τους φθάνει σε C 10στην18η και C 10στην24η.

Θα προσθέσω ακόμα, (και σταματώ εδώ), ότι παρόμοια περιστατικά έχουν σημειωθεί και καταγραφεί, στην Ναυμαχία της Σαλαμίνας (Ηρόδοτος – ο «κουρνιαχτός και το άκουσμα του Ίακχου»), Στον Παρνασσό, (κοντά στο μαντείο των Δελφών – Ηρόδοτος «τα ιερά όπλα του μαντείου»), στην Μάχη του Μαραθώνα, (αναφορά του Πausανία για τον Εχετλαίο), στην Πεντέλη «αντιβαρύτητα», το πείραμα της Φιλαδέλφειας, (αντιτορπιλικό του Π.Ν. «ΛΕΩΝ»).

Βιβλιογραφία:

Καϊράτος

εγκ. Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάνικα

εγκ. Νέα Δομή

Ιστορικοί τόποι της Κρήτης (Β.Χαρωνίτη-Α.Δρουδάκη)

Κυματική (Κουγιουμζελη-Περιστεράκη)

Θερμότητας-Οπτική (Αλκιν. Μάζη)

Προβλήματα Φυσικής (Θερμότητας-Οπτική)(Αλκιν. Μάζη)

Μηχανική-Ακουστική-Θερμότητας (Κ.Δ.Αλεξόπουλου- Γ.Δ.Μπίλλη)

Ιστορία της Κρήτης - Ψιλάκης

ΗΡΟΔΟΤΟΣ: Θ' βιβλ. "ΙΣΤΟΡΙΑΣ" -Κεφ. 100-101 / Η' βιβλ. Κεφ. 35-38.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ: βιβλ. "Α. ΑΤΤΙΚΑ" - Κεφ. 32.

ΠΛΑΤΩΝ: Βιβλ. "Κρατύλος", (διάλογος Σωκράτη-Ερμογένη) - κεφ.409

Ελλην (ή Ελ-λην): Προέλευση, ετυμολογία, ερμηνεία, ρίζα και θέμα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 31/08/2009 12:47

Αγαπητη ροδια ,υπεροχη η εμπειρια που μας περιεγραψες με συνεπηρε .

Ξεχασες να μας πεις για την ετυμολογια της λεξης .θα σου ημουν υποχρεη .Με ενδιαφερει πολυ .Ευχαριστω .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 31/08/2009 13:47

NTINA έγραψε:

Αγαπητη ροδια ,υπεροχη η εμπειρια που μας περιεγραψες με συνεπηρε .

Ξεχασες να μας πεις για την ετυμολογια της λεξης .θα σου ημουν υποχρεη .Με ενδιαφερει πολυ .Ευχαριστω .

Αγαπητή Ντίνα, δεν κατάλαβα τι εννοείς με την ετυμολογία της λέξης "Δροσουλίτης", παρ' όλα αυτά έχω την εντύπωση ότι την έδωσα: "Τους σκιώδεις αυτούς μαχητές ο λαός ονομάζει «Δροσουλίτες», γιατί μόνο με τη δροσιά της αυγής κάνουν την εμφανισή τους"....)

Αν εννοείς κάτι άλλο σε παρακαλώ προσανατόλισέ με. Άλλωστε η ερώτηση είναι "ΔΡΟΣΟΥΛΙΤΕΣ", δεν ζητά κάτι περισσότερο:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 22/09/2009 18:03

Για να συνεχισει το παιχνιδι δινω την ετυμολογια της λεξης Ελλην .Οπως την αναφερει ο Α.Κρασανακης "Στην ιστορια του Ελληνικου εθνους".Φυσικα θα υπαρχουν και αλλες ερμηνειες ,αλλα φοβαμαι μην σας κουρασω και στο τελος δεν διαβασετε τιποτε .

Το όνομα «Έλληνες» είναι εμφανές ότι είναι επίθετο που πράγματι έχει προέλθει από τον πληθυντικό αριθμό του ονόματος «ο Έλλην» και κείνο από τα θέμα της λέξης Ελλάς ή Ελλάδα. Σωστότερα το εθνικό επίθετο «ο Έλλην, η Ελληνίς» είναι υποκοριστικό του αρχαίου ελληνικού επιθέτου «ελλάνιος, α, ο ή ιωνικά ελλήνιος, α, ο», απ' όπου και τα: «Ελλήνιον» (= ονομαστό ιερό της αρχαιότητας στην Αίγυπτο, Ηρόδοτος Β 178), ελλάνιος (Δίας), Ιερό ελλανίου Διός, «Διός και Αθηνάς Ελλανίας», Πανελλήνιον, πανελλήνια νίκη, Ελλάνικος (= όνομα πολύ αρχαίου συγγραφέα) κ.α.

Λεξη

Αέτωμα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 09/10/2009 10:31

Αγαπητή μου NTINA, απ' όλα αυτά που έγραψες σχετικώς με το «Έλλην», το μόνο σωστό είναι το ότι είναι πράγματι Επίθετο αλλά για τελείως διαφορετικούς λόγους απ' ότι αναφέρεις εσύ και ιδιαιτέρως αυτό που γράφεις σχετικώς με «τους πληθυντικούς κλπ».

Όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς και επιεικώς .... αερολογίες του καθ' ενός Α. Κρασανάκη κλπ. (και ας

έλθει, αν θέλει, να το συζητήσουμε), ας είναι, μια άλλη φορά.

Αέτωμα:

Τριγωνικός χώρος που σχηματίζεται πάνω από το επιστύλιο και κάτω από τη στέγη, στην εμπρόσθια και οπίσθια όψη των κλασικών κτηρίων και διακοσμείται με γλυπτές συνθέσεις.

Καλιγούλας: Ζητείται το πραγματικό όνομα του αυτοκράτορα και από πού προήλθε το παρατσούκλι «Καλιγούλας»

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 09/10/2009 13:09

Καλιγούλας

Το πραγματικό του όνομα ήταν Γάιος Καίσαρ Γερμανικός (όνομα του πατέρα του).

Μεγάλωσε στα στρατόπεδα που διοικούσε ο πατέρας του και μικρός φορόυσε στολή λεγεωνάριου και χαρακτηριστικές μπότες από τις μπότες του αυτές λοιπόν πήρε το όνομα Καλιγούλας γιατί μπότες στα λατινικά θα πει Καλιγούλα

Οπότε Κυριάκο πιστεύω να καλύφτηκες, αλλά και έτσι να μην είναι φρόντισε να συμπληρώσεις εσύ την απάντηση χωρίς χαρακτηρισμούς και σχόλια αρνητικά. Εμείς ό,τι μπορούμε κάνουμε και μη μας αγχώνεις, εδώ παίζουμε και μαθαίνουμε:laugh: :laugh: :laugh:

"Η ανάγκη είναι ισχυρότερη από την ανθρώπινη φύση" ποιος το είπε;

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 09/10/2009 13:32

Σφακιανός έγραψε:

Αγαπητή μου NTINA, απ' όλα αυτά που έγραψες σχετικώς με το «Ελλην», το μόνο σωστό είναι το ότι είναι πράγματι Επίθετο αλλά για τελείως διαφορετικούς λόγους απ' ότι αναφέρεις εσύ και ιδιαιτέρως αυτό που γράφεις σχετικώς με «τους πληθυντικούς κλπ».

Όλα τα υπόλοιπα είναι απλώς και επεικώς .... αερολογίες του κάθ' ενός Α. Κρασανάκη κλπ. (και ας έλθει, αν θέλει, να το συζητήσουμε), ας είναι, μια άλλη φορά.

Αγαπητε Σφακιανε θα σου πω αλλη μια φορα σχετικα με την ετυμολογια των λεξεων και θα κλεισω με την ετοιμολογια της γλωσσας σου ,που μηδενιζει τα παντα ,με πολλη αγαπη και εκτιμηση παντα .Ακου λοιπον .

Το παλιό ευφυολογημα λέει ότι οι μεταφρασεις είναι σαν τις γυναικες, όταν είναι ωραιες δεν είναι πιστες κι όταν είναι πιστες δεν είναι ωραιες και μην μου πεις οτι δεν εχεις πει μυθους απειρους γυρω απο τις λεξεις και εσυ χωρις να το ξερεις

Πριν από κάμποσα χρόνια, το 1995 συγκεκριμένα, ο Διονύσης Σαββόπουλος σε μια τελετή

βράβεισής του στο «Αετοπούλειο» ίδρυμα είχε πει: "Το 'ραπ' βγαίνει από το 'ράφοντι'. 'Αρα ο πρώτος ράπερ ήταν ο 'Όμηρος". Ωστόσο, κι αυτή η ιστορία, αν και γοητεύσει ,οι νοημονες το εψάξαν ,το ίδιο κανουμε και εμεις εδω .

Οι περισσότερες από τις «ωραίες πλην άπιστες» ετυμολογίες καταρρέουν αμεσως αν κανεις ανοιξει ένα λεξικο αλλα παντα καπου καταληγεις .

Ομως το θεωρω απαράδεκτο και τελειως σωβινιστικο να καταργεις οτι αντιτιθεται στα δικα σου "πιστεύω" .Ειμαι σιγουρη οτι ο Κρασανακης δεν θα καταδεχοταν να συζητησει μαζι σου ποτε ,το μονο που θα εκανε θα ηταν να εκδοσει αλλο ενα βιβλιο και να σε αντικρουσει ,με αφιερωση στο εξωφυλο του ...και ποιος εισαι εσυ Σφακιανε .

Παντως εαν ειχα τις γνωσεις σου και αν ημουν τοσο σιγουρη οσο εσυ οτι ολοι οι ιστορικοι ειναι για τα σκουπιδια θα εκανα κατι πιο εποικοδομητικο ,τουλαχιστον για την παιδεια ,το λιγοτερο απεργια πεινας εξω απο τη βουλη .

θα σε παρακαλούσα επίσης να χρησιμοποιεις απλες κατανοητές λεξεις γιατι ολοι εμεις εδω δυσκολευόμαστε να σε διαβασουμε ,το σωτηριον ετος 2009 .

Με αγαπη και εκτιμηση .

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 09/10/2009 15:30

Ηλιαννα έγραψε:

Καλιγούλας

Το πραγματικό του όνομα ήταν Γάιος Κάισαρ Γερμανικός (όνομα του πατέρα του).

Μεγάλωσε στα στρατόπεδα που διοικούσε ο πατέρας του και μικρός φορόυσε στολή λεγεωνάριου και χαρακτηριστικές μπότες από τις μπότες του αυτές λοιπόν πήρε το όνομα Καλιγούλας γιατι μπότες στα λατινικά θα πει Καλιγούλα

Οπότε Κυριάκο πιστεύω να καλύφτηκες, αλλά και έτσι να μην είναι φρόντισε να συμπληρώσεις εσύ την απάντηση χωρίς χαρακτηρισμούς και σχόλια αρνητικά. Εμείς ό,τι μπορούμε κάνουμε και μη μας αγχώνεις, εδώ παίζουμε και μαθαίνουμε:laugh: :laugh: :laugh:

"Η ανάγκη είναι ισχυρότερη από την ανθρώπινη φύση" ποιος το είπε;

Ηλιάννα άψογο, εύγε, το λαύφες πλήρως:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 09/10/2009 15:36

Αν θέλεις, Σφακιανέ, απάντησε στην ερώτησή μου ή ας απαντήσει κάποιος άλλος.:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 09/10/2009 16:03

Ηλιαννα έγραψε:

Αν θέλεις, Σφακιανέ, απάντησε στην ερώτησή μου ή ας απαντήσει κάποιος άλλος.:

Απαντώ εγώ Ηλιαννα μου

"Η ανάγκη είναι ισχυρότερη από την ανθρώπινη φύση" ρώτησες:

Την φράση αυτή είπε ο Διονύσιος ο Αλικαρνασσεύς
ιστορικός και ρήτορας

Ευγένεια (Ετυμολογία και σημασία της λέξης)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 09/10/2009 19:46

Συνθετη λεξη ευγένεια=ευ+γενεια =καλή συμπεριφορά, σύμφωνη με τους κανόνες που η κοινωνία έχει επιβάλει , η πνευματικη μας καλλιεργεια και η ανθρωπια μας .

ευγενεια (καλη γενιά)ευγενική καταγωγή, ευγένεια πνεύματος´.

Αγαλμα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 10/10/2009 17:06

Άγαλμα από το άγαλλομαι= ευχαριστιέμαι

τρισδιάστατο γλυπτό έργο τέχνης, που αναπαριστά συνήθως άνθρωπο ή ζώο

(μεταφορικά) ακίνητος, παγωμένος, αποσβολωμένος π.χ. μένω άγαλμα

Η λέξη άγαλμα, που σήμαινε αρχικά κάθε τι που προκαλεί ευχαρίστηση αλλά στην συνέχεια κατέληξε να σημαίνει, εξαιτίας της συνήθειας που απέκτησαν οι αρχαίοι να στήνουν ομοιώματα των θεών προς τιμή τους, κάθε είδωλο από μάρμαρο, ξύλο, μέταλλο ή πηλό που απεικονίζει, είτε θεούς είτε ανθρώπους.

άγγελος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 19/10/2009 14:50

Αόρατο ον, πνεύμα που βρίσκεται στην υπηρεσία του Θεού.

Ιταμος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 19/10/2009 15:06

Ιταμός....από το αρχαίο ρήμα είμι(έρχομαι) από το θέμα του -ίμι

προκλητικός, αυθάδης

Βεελζεβούλ

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από NTINA - 19/10/2009 15:28

Δεν μπορω τωρα να μην σου πω ΕΥΓΕ ,Ηλιαννα με τετοια ερμηνεια που εδωσες στη λεξη ιταμος .

Βελζεβουλ (με ουρά και χωρίς ουρά :laugh:)

Λαϊκή ονομασία του Σατανά που θεωρείται αρχηγός των δαιμόνων.

Η προέλευση όμως της λέξης κρατά από πολύ μακριά και προέρχεται από τη λέξη "Βάαλ-Ζεβούβ" που στα σημερινά θα πει ο "Κύριος των μυιών" .

Αγγελοκρουσμενη

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 04/11/2009 10:03

Αγγελοκρουσμένη:

επιθανάτια αγωνία, ψυχομαχητό, ψυχορράγημα

Ο Λαός, υποννοεί και αυτήν, (αυτόν), η οποία ακούει φωνές (ή καμπάνες), χωρίς να τις ακούει κανείς άλλος. Η "αλαφροϊσκιωτη", η μισοκούζουλη που λέμε κι' εμείς στη Κρήτη.

Η καταγωγή της θεάς Αφροδίτης και τα διάφορα ονόματά της

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 04/11/2009 21:23

Δυό από τις πολλές υποθέσεις που έχουν γίνει θεωρούνται πιο πιθανές με την ονομασία της Αφροδίτης:

Η πρώτη υποστηρίζει ότι το όνομα της Αφροδίτης προέρχεται από τις διαλέκτους των προϊστορικών αυτοχθόνων κατοίκων της Κύπρου (των λεγομένων Ετεοκυπρίων), των οποίων όμως η προέλευση και η γλώσσα είναι στοιχεία άγνωστα.

Η δεύτερη, του M. P. Nilsson, θεωρεί το όνομα Αφροδίτη σαν ελληνική μετάφραση ή μετατροπή του σημιτικού Ashtoret. ή απλά αναφέρουν ότι το όνομα της θεάς είναι προελληνικό.

Μερικές ετυμολογήσεις αρχαίων συγγραφέων, όπως λ.χ. του Ευριπίδη που αποδίδει την καταγωγή του ονόματος της θεάς στην αφροσύνη, θεωρούνται απλά λογοπαίγνια

Μία τελευταία ετυμολόγηση θεωρεί ότι το όνομα "Αφροδίτη" είναι απλά εξελληνισμός και παραφθορά του ονόματος "Νεφερτίτη"

Πιο γνωστοί είναι οι μύθοι που θέλουν την Αφροδίτη να είναι κόρη του Ουρανού και της θάλασσας. Κατά τον Ησίοδο, η Αφροδίτη γεννήθηκε από τον αφρό της θάλασσας και η θάλασσα είχε γονιμοποιηθεί από τα γεννητικά όργανα του Ουρανού που έπεσαν σε αυτήν όταν τον ακρωτηρίασε ο γιος του Κρόνος. Όταν γεννήθηκε η θεά, άρχισε την περιήγησή της στη θάλασσα. Αρχικά οι άνεμοι και τα κύματα την έσπρωξαν προς τα Κύθηρα και μετά στην Κύπρο, όπου και βγήκε στη στεριά. Τότε στο μέρος εκείνο άρχισαν να βλαστάνουν και να ανθίζουν λουλούδια, σαν χαιρετισμός στη νεογέννητη θεά. Η Αφροδίτη έμεινε για λίγο στην Κύπρο και μετά άρχισε νέα περιήγηση στη θάλασσα, μέχρι που έφτασε στη Λακωνία όπου και εγκαταστάθηκε.

Επειδή γεννήθηκε από τη θάλασσα, η θεά πήρε πλήθος επιθέτων που σχετιζονταν με αυτήν, όπως Αναδυομένη, Ποντία, Λιμενία, Ευπλοία, Πελαγία κλπ. Τη σχέση της εξάλλου με τη φύση και τη βλάστηση αποδειχνουν και τα επίθετα Ανθεία, Ιεροκηπία, Αφροδίτη εν κήποις, Παφία, Κύπρις, κ.α.

Ρέμβη

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 05/11/2009 03:50

“Αφροδίτη : Θα πρέπει να το παραδεχτούμε ότι η θεά του έρωτα, γεννήθηκε στην Ασία. Είναι η Ατάργατις των Συρίων, η Αχτάρ των προϊσλαμικών Αράβων, η Ιστάρ των Βαβυλωνίων, η Αστάρτη των Φοινίκων, η Αναχίτα των αρχαίων Ιρανίων, η Τανίτ των Καρχηδονίων.

Ρέμβη: ή και Ρεμβίη, από το ρήμα Ρέμβω ή Ρεμβάζω. Σημαίνει το περιπλανάσθαι και περιφέρεσθαι πλάνη, περιφορά, ανησυχία κατά τον Ιπποκράτη.

Όταν η σκέψη, φαντασία περιπλανάται σε απραγματοποίητα πράγματα.

Συνώνυμα: η Ονειροπόληση, η ρομάντζα.

«Ιερογαμία» : Τι ήταν και τι συμβόλιζε

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 05/11/2009 04:52

Ιερογαμία ήταν η ένωση Θεού και Θεάς

.....

σε θρησκευτικές τελετές συναντάται η ιερογαμία που εξασφαλίζει τη συνέχιση τού είδους και την καλή σοδειά

Εμπατή

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 05/11/2009 05:52

1η. Είσοδος, συνήθ. ως τοπικό σημείο• έμπαση• (πρβ. έμπας, έμπα, μπασιά): Η του σπιτιού / του παλατιού / του λιμανιού, της στάνης κλπ.

2α. καταπακτή στο δάπεδο οικήματος, η οποία οδηγεί σε υπόγειο χώρο. β. το υπόγειο που έχει για είσοδο τέτοια καταπακτή.

Βρύμος:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 10/11/2009 02:13

...Οι Μύστες των «μικρών» μυστηρίων εκτελούσαν τα «μεγάλα» μυστήρια στην Ελευσίνα, (Ελευσίνα) και από «Μύστες» γινόταν «Επόπτες», δηλαδή πιστοί δευτέρου βαθμού.

Οι «Μύστες» καθαριζόταν στα Φαληρικά νερά, έφθαναν νύχτα, χόρευαν γύρω από τα πηγάδια του Καλλιχόρου και μετά, την άλλη μέρα πήγαιναν στους αγιασμένους τόπους, (Ελευσίνα).

Εκεί γινόταν ένα τελετουργικό, από ένα «Ιεροφάντη» και μια «Ιέρεια» , που επιτρεπόταν να το παρακολουθούν οι Μύστες.

Στο τέλος ένας Ιεροφάντης «παρέσυρε» την Ιέρεια στο υπόγειο (τον Άδη), σβήναν όλα τα φώτα κι' εκεί εξετελείτο η Ιερογαμία.

Τότε ξανάναβαν τα φώτα και ο Ιεροφάντης παρουσίαζε ένα στάχυ που το έλεγε «Βρύμο»

Τι ήταν οι «Γνωστικοί»:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 11/11/2009 17:38

Ο όρος "Γνωστικισμός" προέρχεται από την ελληνική λέξη "Γνώση"

Γνωστικισμός είναι το όνομα που δόθηκε στα διάφορα πνευματικά ρεύματα που αναπτύχθηκαν τους πρώτους μ.Χ. αιώνες και αποτέλεσαν σχεδόν την κυρίαρχη μορφή του Χριστιανισμού. Επειδή όμως ορισμένες από τις Γνωστικές πεποιθήσεις κατάγονται από τα Αρχαία Μυστήρια, τα κινήματα αυτά θεωρήθηκαν αιρετικά από την Εκκλησία. Είναι τρόπος ζωής και σκέψης.

Ίσως δεν υπάρχει καλύτερη διευκρίνιση από αυτήν που έδωσε μία από τις κοινότητες του 2ου αι. μ.Χ., που αποκαλούνταν "Γνωστικοί": "Η αρχή της τελειότητας είναι η γνώση του ανθρώπου, αλλά η απόλυτη τελειότητα είναι η γνώση του Θεού".

Οι γνωστικοί είναι λοιπόν οι οπαδοί του πιο πάνω τρόπου ζωής και σκέψης.

Οι Γνωστικοί είναι "γνώστες" και σε αντίθεση με τους συνηθισμένους πιστούς, κάτοχοι μίας εσωτερικής σοφίας και φύλακες μίας αρχαίας μυστικής παράδοσης.

βέβηλος

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 12/11/2009 04:14

Ηλιαννα, 'Αριστα 10' :)

Βέβηλος: ό, ή (βαίνω, βηλός). Λέγεται κάποιος τόπος του οποίου η είσοδος είναι ανοικτή, ελεύθερη στον καθ' ένα.

2. Ο Σοφοκλής στον Οιδίποδα επί Κολωνώ αναφέρει: «βατός και τοις τοιχούσι' ανίερος, ακάθαρτος».

3. (Θεμιστοκλής, Επιστ. ΙΑ): «Ουδ' εν βεβήλω της Ελλάδος οικησις ουδ' εν ιερῷ ικετεία και κατάφευσις. Βέβηλα, λέγονται τα φαγητά, εξ' ὧν οὐ συγχωρεῖται να τρώγει τις»' και από κει και έπειτα, αβέβηλος, αντί του ιερός, άβατος τόπος, ετον οποιον κανεις δεν μπορεί να τον πατήσει. (Πλούταρχος): «Εστι δούλω ψεύξιμος βωμός, έστι και λησταίς αβέβηλα πολλά των ιερών. Βέβηλος τελετής και ηελιον». άσυλα δηλαδή.

3. Όσον αφορά στα π ρόσωπα λέγεται, ο μη μεμυημένος, μη αγιασμένος, αμήητος, μυαρός, και μεταφορικώς ο ακάθαρτος.

«Δαιϊόφρων» και το αντίθετό του

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 17/11/2009 00:23

Για να συνεχίσει το παιχνίδι...

«Δαϊόφρων» και το αντίθετό του:

Δαϊόφρων: Ο "άθλιος", εκείνος ο οποίος σκέπτεται μόνο πως να προκαλέσει στους άλλους δυστυχία, αθλιότητα και πλήρη καταστροφή.

Το αντίθετό: Δαϊφρων, ο του από "μαθήσεως φρονίμου", συνετού και έμπειρου.

Ο "Δικέφαλος Αετός" (το έμβλημα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας
Γιατί είχε δύο κεφάλια προς τα που κοιτάζει το καθένα και γιατί:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 17/11/2009 23:10

---

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7a/Byzantine_eagle.JPG

Τα δύο κεφάλια του αετού αντιπροσωπεύουν τη διπλή εξουσία του αυτοκράτορα (κοσμική και θρησκευτική), καθώς και την κυριαρχία των βυζαντινών αυτοκρατόρων από την ανατολή έως τη δύση.

Η αριστερή κεφαλή (που είναι στραμμένη προς την δύση) συμβολίζει τη Ρώμη, ενώ η δεξιά (ανατολή) συμβολίζει την Κωνσταντινούπολη.....

Ο σταυρός και η σφαίρα στα νύχια συμβολίζουν την πνευματική και κοσμική εξουσία αντίστοιχα. Ο αετός στέκει επάνω σε δάφνινο στεφάνι. Ανάγλυφο στο οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης.

Το σύμβολο της πίστης ποιες άλλες ονομασίες έχει και ποιοι είναι οι κύριοι διαμορφωτές του.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 17/11/2009 23:22

Hlianna έγραψε:

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7a/Byzantine_eagle.JPG

Τα δύο κεφάλια του αετού αντιπροσωπεύουν τη διπλή εξουσία του αυτοκράτορα (κοσμική και θρησκευτική), καθώς και την κυριαρχία των βυζαντινών αυτοκρατόρων από την ανατολή έως τη δύση.

Η αριστερή κεφαλή (που είναι στραμμένη προς την δύση) συμβολίζει τη Ρώμη, ενώ η δεξιά

(ανατολή) συμβολίζει την Κωνσταντινούπολη.....

Ο σταυρός και η σφαίρα στα νύχια συμβολίζουν την πνευματική και κοσμική εξουσία αντίστοιχα. Ο αετός στέκει επάνω σε δάφνινο στεφάνι. Ανάγλυφο στο οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης.

Το σύμβολο της πίστης ποιες άλλες ονομασίες έχει και ποιοι είναι οι κύριοι διαμορφωτές του.

10:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 18/11/2009 08:09

Το σύμβολο της πίστης ποιες άλλες ονομασίες έχει και ποιοι είναι οι κύριοι διαμορφωτές του.

Άλλη ονομασία: "Πιστεύω", (το)

Η διαμόρφωση του Συμβόλου της Πίστεως, ως και πάντα τα μείζονα εκκλησιαστικά και εθνικά ζητήματα, εκδίδονταν από τις εκάστοτε «Οικουμενικές Συνόδους».

Σκοπός των Οικουμενικών Συνόδων ήταν, μετά από εμπειριστατωμένες συζητήσεις να εκδίδουν "πρώτον μεν σύμβολα ή όρους ή τόμους ή ομολογίας και εκθέσεις, αναφερομένας εις την δογματικήν πίστιν" καθώς "αι διάφοροι αιρέσεις αι κατά καιρούς εμφανισθείσαι, αίτινες δια της κακοδιδασκαλίας αυτών εζήτουν να διαστρέψωσι τα της Ευαγγελικής διδασκαλίας νοήματα" αλλά και "κανόνας, αναφερομένους εις την διοίκησιν, την ευταξίαν, το πολίτευμα και τον καθόλου βίον της Εκκλησίας, και επέχοντας θέσιν νόμων υποχρεωτικών δια τα μέλη της Εκκλησίας και δια τό Κράτος

Οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες ήταν αυτοί που μετά από "αίτησιν εκκλησιαστικήν" συγκαλούσαν τις Οικουμενικές Συνόδους και κατ' αυτόν τον τρόπο "ο Μ. Κωνσταντίνος συνεκάλεσε την Α' Οικουμενικήν Σύνοδον, ο Μ. Θεοδοσίος την Β', ο Θεοδοσίος ο μικρός την Γ', ο Μαρκιανός και η Πουλχερία την Δ', ο Ιουστινιανός Α' την Ε', ο Κωνσταντίνος Πρωγνάτος την ΣΤ', ο Ιουστινιανός Β' την Πενθέκτην και ο Κωνσταντίνος ΣΤ' μετά της Ειρήνης της Αθηναίας την Ζ'"

Κύριοι διαμορφωτές του συμβόλου σήμερα εμφανίζονται Ο Άγιος Γρηγόριος Ναζιανζηνός, οι Καππαδόκες πατέρες, των οποίων η δογματική αποσαφήνιση στη διδασκαλία των όρων και της τριαδολογικής σχέσης επικυρώθηκε με τον ευρύτερο δυνατό τρόπο, αλλά και ειδικώς οι Μέγας Βασίλειος και Γρηγόριος Θεολόγος με τη θεολογία που διατύπωσαν. Κατά το Νικηφόρο Κάλλιστο, ο έτερος Καππαδόκης θεολόγος Γρηγόριος Νύσσης ήταν και ο άμεσος συντάκτης και διαμορφωτής του συμβόλου. Ο Μέγας Βασίλειος στο έργο του Περί του Αγίου Πνεύματος είχε θεολογικά αναλύσει την κυριότητα του Αγίου Πνεύματος, ενώ ο Γρηγόριος ο Θεολόγος είχε χρησιμοποιήσει σε ουδέτερο γένος το επίθετο «Κύριος» ως χαρακτηριστικό του Πνεύματος.

Κατά την Α' Οικουμενική Σύνοδο, (της Νίκαιας της Βιθυνίας), είχε εκδοθεί Σύμβολο το οποίο περιείχε ομολογία πίστεως περί της ομοουσιού σχέσεως Πατρός και Υιού.

Η Οικουμενική Σύνοδος της Νίκαιας στα 325 με το πρώτο «Σύμβολο της Πίστεως» δήλωσε ότι το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από το Θεό – Πατέρα («το εκ του Πατρός εκπορευόμενον»). Αυτό το Σύμβολο τροποποιήθηκε στην Οικουμενική Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης το 381. Ως εκ τούτου, καλείται συνήθως Σύμβολο Νίκαιας - Κωνσταντινουπόλεως.

Κατά τη Β' Οικουμενική Σύνοδο, (Α' Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως) (συγκλήθηκε από τον Αυτοκράτορα Θεοδοσίο Α' τον Μέγα στην Κωνσταντινούπολη το 381), σ' αυτήν την σύνοδο ετροποποιήθησαν οι εκφράσεις «σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου», «σταυρωθέντα υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου», «καθεζόμενον εκ δεξιόν του Πατρός», «ου της

βασιλείας ουκ ἔσται τέλος», «εις μίαν αγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ὁμολογούμεν ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁματιῶν, προσδωκόμεν ἀναστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Τα ἐπὶ μέρους αὐτὰ στοιχεῖα ἐπισημαίνονται με κάποιες παραλλαγές ἢ αὐτοῦσια σε σύμβολα τῆς εικοσαετίας 341-360, τα ὁποῖα συντάσσονταν πρὸς ἀποκατάσταση τοῦ συμβόλου τῆς Νίκαιας καὶ ποὺ συχνὰ περιεῖχαν ὀρθόδοξες κατὰ τὴν ἐκκλησίαν θέσεις]. Το ὅτι ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐντοπίζει τὸ ἔργο τῆς συνόδου στὴν προσθήκη τοῦ ἀρθροῦ περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος παραθέτει τὸ σύμβολο τῆς Νίκαιας χωρὶς τὴν ἐκφραση «Θεὸν ἐκ Θεοῦ», καταδεικνύει ὅτι τὰ νέα στοιχεῖα εἶχαν γίνῃ δεκτὰ πρὶν τὴν σύνοδο. Ἀπὸ τὸ σύμβολο τῆς Νίκαιας οἱ ἐκφράσεις ποὺ δὲν περιελήφθησαν στὸ σύμβολο τῶν ρν' πατέρων, εἶναι οἱ «τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς», «Θεὸν ἐκ Θεοῦ», «τα τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τα ἐν τῇ γῆ». Οἱ τρεῖς αὐτὲς ἐκφράσεις προφανῶς θεωρήθησαν περιττὲς ἐπαναλήψεις ἐνεκα τῆς ἐμφάνισης λέξεων καὶ φράσεων ὅπως «ομοούσιον», «Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ» καὶ «δι οὐ τα πάντα ἐγένετο». Ἐπίσης ἀφαιρέθησαν καὶ οἱ ἀναθεματισμοὶ λόγῳ ὅτι τὸ σύμβολο ἔπρεπε νὰ περιλαμβάνει πλέον μόνον θέσεις καὶ ὄχι ἀρνήσεις. Τὸ 8ο ἀρθρο ἀναφέρει «Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἔκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Ἡ διατύπωση αὐτὴ ἔχει ἀμεση ἀναφορά κατὰ τῶν πολέμιων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἔχει βάση ἀγιογραφικὴ. Ἐτσι ἡ λέξη «Κύριον» ἐλήφθη ἐκ Β' Κορινθίων 3, 17-18, Ἡ λέξη «ζωοποιόν» ἀπὸ Κατὰ Ἰωάννην 6, 63/Πρὸς Ῥωμαίους 8, 12/Β' Κορινθίους 3, 6. Ἡ φράση «τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἔκπορευόμενον» ἀπὸ τὸ Κατὰ Ἰωάννην 15, 26. Τέλος ἡ σύνοδος θέλησε νὰ ἀποφύγει τὸν ὄρο «ομοούσιος» (για τὸ Ἅγιο Πνεῦμα) κατ' οἰκονομίαν, ὥστε νὰ καταστῇ εὐκολότερη ἡ εἰσαγωγή αἰρετικῶν στὴν ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο χρησιμοποίησε τὸν ὄρο «τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον», ποὺ ἐπὶ τῆς οὐσίας διδάσκει τὸ ομοούσιο. Τέλος ἡ ἐκφραση «τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν» πάρθηκε ἐκ τῆς Β' Καθολικῆς ἐπιστολῆς Πέτρου 1, 21, ποὺ ἀναφέρεται πῶς «ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι». Ἐπίσης δια τοῦ τονισμοῦ τῶν «προφητῶν», στόχο καταστάται ἡ ἀναφορά στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἡ φράση τοῦ 3ου ἀρθρο «σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου» ἀπευθύνεται πρὸς τὴν θέση τοῦ Ἀπολλιναρίου, ὁ ὁποῖος κήρυττε τὸ Θεὸ Λόγο ἐγκατεικημένο στὸν Χριστὸ, ἀντὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς. Αὐτὴ ἡ ἐκφραση προϋπάρχει στὸ σύμβολο τῆς Νίκης (Θράκης) τοῦ 359, προτοῦ ἐμφανιστεῖ ἡ θέση τοῦ. Στόχος ἐπίσης καὶ τετάρτου ἀρθρο («Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα»), εἶναι ὁ Ἀπολλιναρισμὸς.

Ἡ ἐκφραση τοῦ πρώτου ἀρθρο «ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» κατὰ Μαρκωνιτῶν, Μανιχαίων καὶ Ἐρμογένους, ποὺ δέχονταν ὕλη αἰώνια, ταυτοχρόνως δε με τὴν ἐκφραση «ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν» καὶ κατὰ τῶν ἀρειανῶν.

Ἡ ἐκφραση τοῦ β' ἀρθρο «πρὸ πάντων τῶν αἰώνων» χρησιμοποιεῖται κατὰ Ἀρειανῶν, Μαρκέλλου Ἀγκυρας, Φωτεινοῦ Σιρμίου καὶ Εὐνομίου ποὺ κήρυσσαν ἐν χρόνῳ γέννηση.

Οἱ ἐκφράσεις «καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης» καὶ «οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος» κατὰ Μαρκέλλου Ἀγκυρας πρὸς δῆλωση τῆς αἰωνίου διακρίσεως Πατρὸς καὶ Υἱοῦ.

Τὰ ἀρθρα 6 καὶ 7 «καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς» καὶ «οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος» κατὰ Μαρκέλλου Ἀγκυρας καὶ Φωτεινοῦ Σιρμίου, ποὺ ἀρνοῦνταν αἰώνια ὑπαρξη ὡς Θεανθρώπου καὶ λαμβανόμενῃ ἀπὸ Κατὰ Λουκάν Ι, 33.

Ὁ ὄρος «ομοούσιος» παραλείφθηκε πρὸς ἀποφυγὴ σαβελλιανιστικῶν ἐρμηνειῶν, ἀλλὰ καὶ εὐκολότερη εἰσαγωγή τῶν ἑτεροδόξων, τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἐκφράσεις «ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ» καὶ «δι οὐ τα πάντα ἐγένετο» ὡς περιττὲς, γιὰ λόγους ποὺ ἐξηγήθησαν ἀνωτέρω.

Τὰ τελευταῖα 4 ἀρθρα συμπλήρωσαν τὸ σύμβολο ἔτσι ὥστε νὰ τὸ καταστήσουν εὐχρηστο καὶ ὡς ὁμολογία πίστεως καὶ ὡς βαπτιστήριον σύμβολο, καθὼς καὶ γιὰ λειτουργικὴ χρῆση. Ταυτόχρονα οἱ ἀλήθειες τῶν ἐκφραζόμενων αὐτῶν ἀρθρων κύριον στόχο εἶχαν νὰ καταδείξουν τὶς ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σειράν τῶν ὁποῖες ἐμφανίζονται. Ἐτσι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐντάσσεται στὴν περιοχὴ ἐνέργειας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνῶ τὸ βάπτισμα ἀναγνωρίζεται «ὡς ἔχων ἰσχὺν στὴν ἐκκλησίαν, ὑπὸ τὴν ἐνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς σωτηριολογικὸ γεγονός».

Η Γ΄ Οικουμενική Σύνοδος συνήλθε στην Έφεσο, στη βασιλική της Θεοτόκου, το 431 από τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο Β΄. Συμμετείχαν 200 επίσκοποι, ανάμεσα στους οποίους ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας ως προεδρεύων. Καταδίκασε τις διδαχές του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Νεστορίου, ο οποίος υπερτόνιζε την ανθρώπινη φύση του Ιησού έναντι της θείας, υποστηρίζοντας ότι η Μαρία γέννησε τον άνθρωπο Ιησού και όχι τον Θεό. Παρόλο αυτά η σύνοδος διακήρυξε ότι ο Ιησούς είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, με πλήρη ένωση των δύο φύσεων και απέδωσε επίσημα στην Παρθένο Μαρία τον τίτλο «Θεοτόκος».

Η επισήμοποίηση του Συμβόλου έγινε από την Δ΄ Οικουμενική σύνοδο, (η οποία ήταν και η τελευταία που ασχολήθηκε με το Σύμβολο, καμία άλλη σύνοδος δεν ασχολήθηκε ξανά με το ζήτημα αυτό), την ώρα που η κατά γράμμα ερμηνεία του πρώτου κανόνα δεν αφήνει περιθώριο για σύνταξη νέου κανόνα; ενώ τέλος, κατά μια άλλη προσέγγιση, το σύμβολο αυτό κατά το ρηθέν του Μεγάλου Βασιλείου αποτέλεσε τη φυσική συμπλήρωση του ελλειπόντων ζητημάτων του προϋπάρχοντος «Συμβόλου των Αποστόλων»

Σημείωση: Στη χριστιανική θεολογία το Filioque (Φιλιόκβε) είναι και ένα άλλο θεολογούμενο ζήτημα που αφορά το Σύμβολο της Νικαίας

Το 1274, η Β΄ Σύνοδος της Λυών απεφάνθη ότι το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα και τον Υίο, σύμφωνα με το Filioque στη σύγχρονη λατινική εκδοχή του Συμβόλου της Νικαίας

Ωφθην: ποια είναι η φωνή, ο χρόνος και ποιο το ρήμα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 22/11/2009 21:57

Ωφθην: ποια είναι η φωνή, ο χρόνος και ποιο το ρήμα

Είναι παθητικός αόριστος του ρήματος οράω - ώ

φрукτωρέω

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 23/11/2009 10:30

*** Αυτό λέγεται τηλεπάθεια, ήθελα να προτρίνω την "Φрукτωρεία" χαχαχαχα.

Φрукτωρέω: ώ, ήσω, (φрукτωρίες). Δίνω κάποιο σήμα τη νύχτα υψώνοντας αναμμένες λαμπάδες, (φωτιές), πυρσούς, φανούς.

2. Μετά αιτ. ηφрукт. Πολεμίους, δίνω σήμα με λαμπάδες ότι μπήκε ο εχθρός στη χώρα. Το ίδιο και στην παθητική, «ηφрукτωρούνται μοινης προσπλεύσαι», (μου δηλώθησαν με λαμπάδες ότι έρχονται καράβια). «υπό νύκτα αυτοίς εφрукτηρήθησαν εξήκοντα νήες Αθηναίων» Θουκιδίδης γ΄.8. Δια φрукτού εμηνύθησαν, και μετέπειτα: προφαίνω, οβδουχώ, φωτίζω με κάτι.

Φрукτωρία: Το να δίνει κάποιος σήμα δι' υψώσεως αναμμένων λαμπάδων

Φρυκτώριον (το): Τόπος σε ύψωμα, πύργος, σκοπιά ή κορυφή βουνού όπου εκεί «εφύλαττεν ο Φρυκτωρός και έδιδεν είδησιν δια πυρσών και φανών». Όπου και αργότερα ελέγετο και Φάρος.

Αυλός: Προέλευση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από marianta - 28/11/2009 13:38

Σας παραθέτω τοπικούς ιδιωματισμούς της περιοχής μου.
Λαγάζω = περιμένω να ηρεμήσουν τα πράγματα, να ηρεμήσουν
Λάκα = τρέξε
λαπατσάζω =Κλαίω πολύ
λιμούρης = ο πολύ αδύνατος
Λουμάδα = το τρυφερό κλαδί δέντρου
μαστραπάς = πήλινη κανάτα νερού ή κρασιού
μόσκος = το αρωματικό φυτό δυόσμος
μουραχάσας = ο χαζός
μουρουγκλός = ακοινώτητος, αμίλητος
Μπάμπαλο = Επίθετο που σημαίνει πολυλογάς
μπλασρώνω = λιώνω κάτι, κυρίως με τα πόδια
ντάβαλα (τα) =οι φασαρίες
νταβάς = το χαλκωματένιο ταψί
Ξαργού = επίτηδες
Ξεφταλαγιάστηκα = τρόμαξα
οϊντίζουμε = ταιριάζουμε
πατατούκα = το βαρύ πανωφόρι
πίσπιλο = το πολύ γεμάτο
ποκωλώνεις = μου γυρίζεις την πλάτη
πολαχάνει = κρυώσει, (πχ να κρυώσει λίγο το φαγητό)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 30/11/2009 00:04

---

marianta έγραψε:

Σας παραθέτω τοπικούς ιδιωματισμούς της περιοχής μου.
Λαγάζω = περιμένω να ηρεμήσουν τα πράγματα, να ηρεμήσουν
Λάκα = τρέξε
λαπατσάζω =Κλαίω πολύ
λιμούρης = ο πολύ αδύνατος
Λουμάδα = το τρυφερό κλαδί δέντρου
μαστραπάς = πήλινη κανάτα νερού ή κρασιού
μόσκος = το αρωματικό φυτό δυόσμος
μουραχάσας = ο χαζός
μουρουγκλός = ακοινώτητος, αμίλητος

Μπάμπαλο = Επίθετο που σημαίνει πολυλογάς
μπλασρώνω = λιώνω κάτι, κυρίως με τα πόδια
ντάβαλα (τα) =οι φασαρίες
νταβάς = το χαλκωματένιο ταψί
ξαργού = επίτηδες
ξεφταλαγιάστηκα = τρόμαξα
οϊντίζουμε = ταιριάζουμε
πατατούκα = το βαρύ πανωφόρι
πίσπιλο = το πολύ γεμάτο
ποκωλώνεις = μου γυρίζεις την πλάτη
πολαχάνει = κρυώσει, (πχ να κρυώσει λίγο το φαγητό)

marianta μου, μήπως έχεις παραθέσει τους πολύ χρήσιμους τοπικούς ιδιωτισμούς, σε λάθος παιχνίδι; :)

Αυτό που συνεχίζει και πρέπει να απαντηθεί είναι το :

Αυλός: Προέλευση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 30/11/2009 00:28

Αυλός

Σύμφωνα με πολλές αρχαίες πηγές, ήρθε από τη Μικρά Ασία και, ειδικά, από τη Φρυγία. Το όνομα του αυλού (ως μουσικού οργάνου) εμφανίζεται δύο φορές στην Ιλιάδα, την πρώτη ως όργανο των Τρώων (Κ 12-13): "θαύμαζεν πυρά πολλά τα καίετο Ιλιόθι προ, αυλών, συριγγών τ' ένοπήν ιμαδόν τ' ανθρώπων" ("τις πλήθεις τις φωνές θαυμάζονταν , που ομπρός στο κάστρο ανάβαν, και της φλογέρας τα λαλήματα, και των αντρών το μούγκρος"· μτφρ. Ν. Καζαντζάκη - Ι. Θ. Κακριδή). Τη δεύτερη φορά, μαζί με φόρμιγγες (Σ 494-495), στην περιγραφή της ασπίδας του Αχιλλέα: "κούροι δ' ορχηστήρες εν δ' άρα τοίσιν αυλοί, φόρμιγγες τε βοήν έχον" (κι οι νέοι στριφογύριζαν στο χορό κι ανάμεσά τους αυλοί και φόρμιγγες ηχούσαν). Μια από τις πιο παλιές πηγές για την προέλευση του αυλού είναι ίσως το Πάριο Χρονικό (ή Μάρμαρο), που λέει (στ. 10, εκδ. F. Jacoby) ότι "ο Φρύγας Υαγνίς πρώτος εφεύρε τον αυλό στις Κελαινές και έπαιξε σ' αυτόν τη φρυγική αρμονία".

Άνθρωπος ετυμολογία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 30/11/2009 13:54

Ηλιαννα έγραψε:

Αυλός

Σύμφωνα με πολλές αρχαίες πηγές, ήρθε από τη Μικρά Ασία και, ειδικά, από τη Φρυγία. Το όνομα

του αυλού (ως μουσικού οργάνου) εμφανίζεται δύο φορές στην Ιλιάδα, την πρώτη ως όργανο των Τρώων (Κ 12-13): "θαύμαζεν πυρά πολλά τα καίετο Ιλιόθι προ, αυλών, συριγγών τ' ένοπήν ιμαδόν τ' ανθρώπων" ("τις πλήθεις τις φωνές θαυμάζονταν , που ομπρός στο κάστρο ανάβαν, και της φλογέρας τα λαλήματα, και των αντρών το μούγκρος": μτφρ. Ν. Καζαντζάκη - Ι. Θ. Κακριδή). Τη δεύτερη φορά, μαζί με φόρμιγγες (Σ 494-495), στην περιγραφή της ασπίδας του Αχιλλέα: "κούροι δ' ορχηστήρες εν δ' άρα τοίσιν αυλοί, φόρμιγγες τε βοήν έχον" (κι οι νέοι στριφογύριζαν στο χορό κι ανάμεσά τους αυλοί και φόρμιγγες ηχούσαν). Μια από τις πιο παλιές πηγές για την προέλευση του αυλού είναι ίσως το Πάριο Χρονικό (ή Μάρμαρο), που λέει (στ. 10, εκδ. F. Jacoby) ότι "ο Φρύγας Υάγνις πρώτος εφεύρε τον αυλό στις Κελαινές και έπαιξε σ' αυτόν τη φρυγική αρμονία".

Σωστόν ώς προς το ""ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΥΛΟΣ" το οποίον πήρε το όνομά του επειδή ΟΜΟΙΑΖΕΙ με αυτό που ΕΙΝΑΙ στην ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ Ο "ΑΥΛΟΣ" :P (χιχιχιχι)

*** Για το "Α"-νθρωπος θα επανέλθω ;) :)

Άνθρωπος ετυμολογία

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 30/11/2009 13:56

Μάλλον Κυριάκο, δεν ήσουν σαφής.....:laugh: :dry:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 30/11/2009 22:50

Ηλιαννα έγραψε:

Μάλλον Κυριάκο, δεν ήσουν σαφής.....:laugh: :dry:

Ίσως δεν ήμουν σαφής Ηλιαννα μου αλλά εάν ήμουν περισσότερο σαφής θα έδινα και την απάντηση :P :laugh: :laugh: .

Λέω λοιπόν ότι, το ΟΡΓΑΝΟ "ΑΥΛΟΣ" επεκράτησε, (να λέγεται Αυλός δηλαδή), επειδή στην αρχέτυπη μορφή του πρωτοκατεσκευάστηκε και εκατασκευάζετο, απο κεί και πέρα, από Καλάμι. Το τμήμα, (το κομμάτι), του καλαμιού μεταξύ δύο κόμβων του, (κότσια - συνδέσεις κλπ), ονομάζεται ΑΥΛΟΣ. :kiss: :)

Υπάρχει και μια άλλη αρχαία λέξη, (εκτός του μουσικού οργάνου), η οποία χρησιμοποιείται και σήμερα, που με την πρόσθεση ενός "συμφώνου" μπροστά, σημαίνει κάτι άλλο ....., (:)), αλλά η ρίζα του είναι η ίδια.

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 01/12/2009 13:45

«ΑΝΘΡΩΠΟΣ», (Αττική διάλεκτος ἄνθρωπος), το θυλικό η άνθρωπος (αντί του γυνή). Οι δε Λάκωνες την ονομάζουν «Η Ανθρωπώ».

Ακριβής και τεκμηριωμένη ετυμολογία και προέλευσις δεν έχει τελικώς αποσαφηνισθεί.

Υπάρχουν δύο τάσεις, αντιφατικές η μία προς την άλλη, εκ των οποίων η δεύτερη βρίσκεται πάρα πολύ κοντά στην σωστή απόδοση / ερμηνεία / ετυμολογία της, (Λεξικό Ερρίκου Στεφάνου, Αείμνηστος Καθηγητής Λιαντίνης).

1η εξήγηση: Από το «άνω αθρείν», (άνω θρώσκω).

Ο πλάτων στον Κρατύλο 399, αναφέρει: « Αναθρεί ἄ ὄπωπε (ο)...»

Οι Ευαγγελιστές αναφέρουν ότι: Άνθρωπος λέγεται «ο δια του άνω αθρείν τον ώπα» που σημαίνει ότι ὁ δια τα άνω θεωρείν των οφθαλμών την ενέργειαν. Ο γαρ δε οφθαλμός και ο νούς πάντοτε άνω οράω».

2η εξήγηση και η πλέον αξιόπιστη είναι ότι προέρχεται από το:

Άνδρας – οψ(ωπος)- (όψη, πρόσωπο) – ὄπωπα, παρακείμενος του οράω ορώ = Άνθρωπος.

Άλλωστε ο άνθρωπος έρχεται από κάτω, από το χώμα, («Αθανάτων των θεών, χαμαί ερχομένων τα' ανθρώπων», Ηλιάς ε, 442), εξ'ού και στα λατινικά ο άνθρωπος λέγεται «homo», (Χθώνιος), από το "houmous" = χώμα.

Δελφύς:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Dafni - 07/12/2009 19:26

Η Δελφύς, -ύος = η μήτρα , η κοιλότητα

Πιθανόν η αρχική ονομασία και των Δελφών, ως ομφαλού της γης

Επίσης α-δελφός αδελφή είναι αυτός/ή που προέρχεται από την ίδια μήτρα με άλλον

Υπάρχει σχέση με τα δελφίς, -ίνος (ο),

δέλφαξ, -ακος (η) = μικρός χοίρος

Αδράχνω

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 10/12/2009 01:13

Αδράχνω: αόριστος. άδραξα, απαρέμφατο. αδράξει & δράχνω, αόρ. έδραξα, απαρέμφ. δράξει :

1. Πιάνω ή παίρνω κάτι με βία και δύναμη•

αρπάζω: Χυμά πάνω του και τον αδράχνει απ' το λαιμό. Αδραξε το σπαθί κι όρμησε στον εχθρό. Πηδούν στη βάρκα, αδράχνουν τα κουπιά και κωπηλατούν με δύναμη. Σκύβω, ~ μια πέτρα και την πετώ με δύναμη. Μου άδραξε το γράμμα μέσ' από τα χέρια.

2. (μταφορικώς.) α. αρπάζω: ~ την ευκαιρία. β. αρπάζομαι, πιάνομαι: Αγωνιζόταν ν' αδραχτεί απ' τη ζωή.

3. (λογοτ.) συγκλονίζω, συνεπαίρνω: Η τέχνη διεγείρει κι αδράχνει ολόκληρο τον άνθρωπο. δράχνω και με ανάπτυξη. από συμπροφορά. με τα ρηματα. μόρια να, θα και ανασυλλαβισμός. δράσσω (αρχ. δράσσομαι). με βάση το συνοπτ. θ. δραξ- κατά το δειξε- (έδειξα) - δείχνω]

Βουνό: Ετυμολογία και ποιο είναι το ρήμα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 13/12/2009 18:13

Βουνό από το ρήμα βαίνω

Διορθώστε με, αν έχω λάθος.....

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 17/12/2009 17:13

παρρησία (σημασιολογικά, ετυμολογικά)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 19/12/2009 02:05

Ηλιαννα έγραψε:

Βουνό από το ρήμα βαίνω

Διορθώστε με, αν έχω λάθος.....

Βουνό: Σημαίνει: "επισώρευσις", από το βουνίζω = "επισωρεύω"

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 19/12/2009 04:43

Παρησία:(η) – (παν-ρήσις):

Ελεύθερη ομιλία, ειλικρινής ομιλία, αφιλοπροσωπία εις το ομιλῆν, κρίνειν, πράττειν.
Ελευθερία στο λόγο, ἀδεια, θάρρος εις το να ομιλῆς ελευθέρως.
(... το αδεῶς θαρρούντως ἀπασι ομιλῆν ..., Πλάτων).

Ναμιλᾶς ελευθέρως και με θάρρος

Αιγαίον:

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 03/01/2010 07:57

Αιγαίον

Ετυμολογία της λέξης από το αιξ= κατσικά, παράγωγο του ομηρικού ρήματος αἴσσω (πηδῶ)
Οι αρχαίοι Ἕλληνες συνεκδοχικά συνήθιζαν να αποκαλούν «αἶγες» και τα κύματα, προφανώς επειδή
κι αυτά... πηδούν όταν η θάλασσα είναι αγριεμένη.
Ο Αρτεμίδωρος ο Δαλδιανός από την Εφεσο λέει:
«...τα μεγάλα κύματα αἶγας εν τη συνηθεία λέγομεν... και το φοβερῶτατον πέλαγος Αἰγαίον
λέγεται» («Ονειροκριτικόν» II, 12)

Με παρόμοια συνεκδοχή σημερινοὶ νησιῶτες του Αἰγαίου αποκαλούν «πρόβατα» τα μεγάλα κύματα,
ακριβῶς ὅπως οι Γάλλοι («moutons»), ενώ οι Αγγλοὶ τα αποκαλούν «άσπρα ἄλογα» (white horses).
Προφανῶς για τον ἴδιο λόγο η ακτή, ὅπου καταλήγουν πηδώντας «οι αἶγες της ἀλός» (τα θαλάσσια
κύματα), ονομάστηκε αιγιαλός (σημ. γιαλός).

Ο μύθος για την ονομασία που δόθηκε στο Αἰγαίο Πέλαγος

Το ὄνομα αὐτό δόθηκε προς τιμὴν του μυθικοῦ βασιλιά της Αθήνας Αἰγέα, πατέρα του Θησέα.
Σύμφωνα με τον μύθο, ο Θησέας εἶχε αναλάβει να απαλλάξει την Αθήνα ἀπὸ την υποχρέωση να
στέλνει κάθε χρόνο επτά νέους και επτά νέες βορὰ στον Μινῶταυρο, το τέρας που γεννήθηκε ἀπὸ
την ἔνωση της Πασιφάης με τον ταῦρο της Κρήτης. Η συμφωνία με τον βασιλιά πατέρα του ἦταν, ἀν
καταφέρει να νικήσει, να αντικαταστήσει τα πένθιμα μαύρα πανιά του πλοίου του με λευκά. Ο
νεαρός Θησέας, ὁμως, λησμόνησε τη συμφωνία και δεν ἄλλαξε τα πανιά. Ετσι, ο δῦστυχος πατέρας
που περιμένε ἀγναντεύοντας το πέλαγος, μόλις ἀντίκρισε το πλοίο να επιστρέφει με μαύρα πανιά,
θεώρησε ὅτι ο μονάκριβος γιος και διάδοχός του δεν ζούσε πια και αυτοκτόνησε πέφτοντας εἴτε
ἀπὸ την Ακρόπολη εἴτε, κατὰ μιαν ἄλλη εκδοχή, στη θάλασσα που προς τιμὴν του τελικὰ
ονομάστηκε Αἰγαίον Πέλαγος.

ἀγημα

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 06/01/2010 02:25

«Αιγαίον» .... Η άλλη εκδοχή.

Σημάνει: Αιώνια (εκ του Αι – αεί), (ανωτέρα το Κρόνου-Χρόνου) δύναμις, (εκ του Γαίω = συναίσθησις της δυνάμεώς μου, βλέπε τα γάνυμα, γάω και γαύω).

Αγημα: οίς, το, (άγω, αγέομαι).

Πάν ό,τι μπορεί να οδηγηθεί, ή τάγμα, ή ποίμνη, ή στράτευμα, το οποίον φέρεται, πηγαίνει υπό την οδηγίαν κάποιου.

Ποια η διαφορά μεταξύ: «Ζεύς» και «Δίας».
(γιατί ο ίδιος θεός λέγεται πότε Ζεύς και πότε Δίας)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαanna - 06/01/2010 15:41

Ο Ζευς δεν είναι ο Δίας!

Τα αρχαία κείμενα δεν λένε «Δίας» αλλά «Ζευς», κι εκεί είναι η μεγάλη διαφορά. Στη θρησκεία των Πρωτοαιγίων ο υπέρτατος θεός είναι ο Ζευς.

Ο Δίας είναι ο νεώτερος θεός διότι έχει υλική υπόσταση. Είναι πλανήτης. Αυτός γεννάει, αρχικά ως αέρια μάζα, τον Ήλιο, την Αφροδίτη, και όλους τους άλλους πλανήτες, όταν ήρθε στο δικό μας σύστημα ως τιτάνια μάζα αερίων...ο Ζευς ήταν εκείνος που αρχικά λάτρευαν οι Αιγαιοκρήτες και ότι η λατρεία του Διός εμφανίστηκε πολύ αργότερα..

τάδε έφη το ίντερνετ.....:lol:

Υπάρχει διαφορά μεταξύ Λακεδαιμονίων και Σπαρτιατών;

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 07/01/2010 10:16

Ηλιαanna έγραψε:

Ο Ζευς δεν είναι ο Δίας!

Τα αρχαία κείμενα δεν λένε «Δίας» αλλά «Ζευς», κι εκεί είναι η μεγάλη διαφορά. Στη θρησκεία των Πρωτοαιγίων ο υπέρτατος θεός είναι ο Ζευς.

Ο Δίας είναι ο νεώτερος θεός διότι έχει υλική υπόσταση. Είναι πλανήτης. Αυτός γεννάει, αρχικά ως αέρια μάζα, τον Ήλιο, την Αφροδίτη, και όλους τους άλλους πλανήτες, όταν ήρθε στο δικό μας σύστημα ως τιτάνια μάζα αερίων...ο Ζεύς ήταν εκείνος που αρχικά λάτρευαν οι Αιγαιοκρήτες και ότι η λατρεία του Διός εμφανίστηκε πολύ αργότερα..

τάδε έφη το ίντερνετ.....:lol:

Υπάρχει διαφορά μεταξύ Λακεδαιμονίων και Σπαρτιατών;

Συμπληρώνω την, έτσι κι' αλλιώς, σωστή απάντηση... :)

Όλα τα κοσμικά φαινόμενα και οι ανακατατάξεις στο ηλιακό μας σύστημα και όχι μόνο, μας το περιγράφουν οι μυθολόγοι (οι οποίοι, κατά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, ήταν αστρονόμοι, αστρολόγοι, επιστήμονες κλπ.), ο δε Όμηρος και ο Ησίοδος στην Κοσμογονία του, μας λένε ότι: .... « Η δε Ρέα πήγε εις την Αερίαν (= Κρήτη), όπου κρυφά του Κρόνου, (= Χρόνου), γέννησεν, εις το Ιδαίον Αντρον του Αιγαίου Βουνού, τον Δία» (Διαστολή = διάστασις (Δίας) του δίσκου του ηλιακού μας συστήματος αλλά και επανασυστολή – Ζεύξις – (Ζεύς) των συγκροτούντων αυτόν ιόντων και αεριωδών και πυρωδών σωμάτων)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 07/01/2010 10:26

Οι Λακεδαιμόνιοι είναι οι κάτοικοι της Χώρας Λακεδαιμών, της, η Λακεδαίμονος), η οποία είναι η μητρόπολις της Λακωνίας, (Όμηρος, Ηρόδοτος).

Οι Σπαρτιάτες είναι οι κάτοικοι της πόλης-κράτος Σπάρτη, της Λακεδαίμονος.

Οι Σπαρτιάτες είναι Λακεδαιμόνιοι. Οι Λακεδαιμόνιοι δεν είναι Σπαρτιάτες.

Η Σπάρτη (Σπάρτα στην Δωρική διάλεκτο, Σπάρτη στην Αττική διάλεκτο) ήταν πόλη-κράτος στην Αρχαία Ελλάδα που ήταν χτισμένη στις όχθες του ποταμού Ευρώτα, στην Λακωνία η οποία είναι σύνθετη λέξη.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι, Το πρώτο συνθετικό είναι η ρίζα *Λακ- που ενδεχομένως να συσχετίζεται με τους (Λέ)-λεγες και την χώρα Λακωνία. Το δεύτερο συνθετικό είναι η λέξη "δαιμών" η οποία εδώ ενδεχομένως αποτελεί παραφορά του ονόματος του βασιλέα Τήμενος Επομένως είναι πιθανόν η αρχική της έννοια, λίγο μετά την Δωρική Κάθοδο, να ήταν η "Λακωνία του Τήμενου" σε αντιδιαστολή με την Λακωνία που παρέμενε ακόμη υπο Αχαϊκή κυριαρχία.

Ο περιηγητής του 2ου αι. μ.Χ. Πausanίας, στα αρχικά κεφάλαια των «Λακωνικών» του, απαριθμεί τη γενεαλογία των αρχαίων Σπαρτιατών. Σύμφωνα λοιπόν με αυτή, πρώτος βασιλιάς ήταν ο Λέλεξ από τον οποίο έλαβαν το όνομα τους οι πρώτοι κάτοικοι του τόπου, οι Λέλεγες. Αυτός είχε δύο γιους, τον Μύλη και τον Πολυκάωνα. Θα τον διαδεχθεί ο Μύλης και αυτόν ο Ευρώτας, ο οποίος διοχέτευσε στη θάλασσα το νερό που λιμναζε στην πεδιάδα της Λακεδαίμονος. Το ποτάμι που έμεινε να ρέει στη μέση της κοιλάδας, αφού έδιωξε τα νερά, πήρε το όνομα του. Τον Ευρώτα διαδέχθηκε ο Λακεδαίμων, ο οποίος είχε μητέρα την Ταυγέτη και πατέρα τον Δία και νυμφεύτηκε τη Σπάρτη, κόρη του Ευρώτα, από την οποία απέκτησε ένα γιο, τον Αμύκλα, ιδρυτή των Αμυκλών.

1. μετά δὲ τοὺς Ερμᾶς ἔστιν ἤδη Λακωνικὴ τὰ πρὸς εὐσπέρας. ὡς δὲ αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λέλεξ αὐτόχθων ὧν ἔβασίλευσε πρῶτος ἐν τῇ γῆ ταύτῃ καὶ ἀπὸ τούτου Λέλεγες ὧν ἦρχεν ἰωνομάσθησαν. Λέλεγος δὲ γίνεται Μύλης καὶ νεώτερος Πολυκάων. Πολυκάων μὲν δὴ ὅποι καὶ δι'

ήντινα αίτιαν' απεχώρησεν, ετέρωθι δηλώσω: Μύλητος δὲ τελευτήσαντος παρέλαβεν ὁ παῖς Ευρώτας τὴν ἀρχὴν. οὗτος τὸ ὕδωρ τὸ λιμνάζον' ἐν τῷ πεδίῳ διώρυγι κατήγαγεν' ἐπὶ θάλασσαν, ἀπορριέντος δὲ-- ἦν γὰρ δὴ τὸ ὑπόλοιπον ποταμοῦ ρεῦμα-- ὠνόμασεν Ευρώταν.

ἄτε δὲ οὐκ' ὄντων: αὐτῷ παιδῶν ἀρρένων βασιλεύειν καταλείπει Λακεδαιμόνα, μητρός μὲν Ταυγέτης ὄντα, ἀφ' ἧς καὶ τὸ ὄρος ὠνομάσθη, ἔς Δία δὲ πατέρα ἀνήκοντα κατὰ τὴν φήμην: συνῶκει δὲ ὁ Λακεδαίμων Σπάρτη θυγατρὶ τοῦ Ευρώτα. τότε δὲ ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, πρῶτα μὲν τῆ χώρα καὶ τοῖς ἀνθρώποις μετέθετο ἀφ' αὐτοῦ τὰ ὀνόματα, μετὰ δὲ τοῦτο, ὡκισέ τε καὶ ὠνόμασεν ἀπὸ τῆς γυναικὸς πόλιν, ἣ Σπάρτη καλεῖται καὶ ἐς ἡμᾶς. Ἀμύκλας δὲ ὁ Λακεδαίμωνος, βουλόμενος υπολιπέσθαι τι καὶ αὐτὸς ἐς μνήμην, πόλισμα, ἐκτίσεν ἐν τῇ Λακωνικῇ. γενομένων δὲ οἱ παῖδων Ἰακίνθου μὲν νεώτατον ὄντα καὶ τὸ εἶδος κάλλιστον κατέλαβεν ἡ πεπρωμένη πρότερον τοῦ πατρὸς, καὶ Ἰακίνθου μνήμᾳ ἐστὶν ἐν Ἀμύκλαις ὑπὸ τὸ Ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος. ἀποθανόντος δὲ Ἀμύκλα ἐς Ἄργαλον τὸν πρεσβύτατον τῶν Ἀμύκλα παίδων καὶ ὕστερον ἐς Κυνόρταν Ἀργάλου τελευτήσαντος ἀφίκετο ἡ ἀρχή.

Κυνόρτα δὲ ἐγένετο Οἰβαλος. οὗτος Γοργοφόνην τὴν Περσέως γυναῖκα ἔσχεν ἐξ Ἀργούς καὶ παῖδα ἔσχε Τυνδάρεων, ὃν περὶ τῆς βασιλείας Ἰπποκόων ἠμφισβήτη καὶ κατὰ πρεσβείαν ἔχειν ἡξίου τὴν ἀρχὴν. προσλαβὼν δὲ Ἰκάριον καὶ τοὺς στασιώτας παρὰ πολὺ τε ὑπερεβάλετο δυνάμει Τυνδάρεων καὶ ἠνάγκασεν ἀποχωρήσαι δεῖσαντα, ὡς μὲν Λακεδαιμόνιοι φασιν,...

Δήλος: Το πρώτο όνομα της νήσου και γιατί ονομάσθηκε "Δήλος"

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε ἀπὸ Ηλιαννα - 08/01/2010 15:56

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες πίστευαν ὅτι ἦταν ἡ «ἀδηλος» Ἀστερία, ὅπως ὀνομαζόταν πρὶν τὸ νησί, ἐπέπλεε στὴ θάλασσα.

Με τὴ γέννηση τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνα, ἡ «ἀδηλος» ἐγίνε Δήλος δηλ. φανερὴ καὶ πλημμύρισε φῶς καὶ κατὰ τὸ θρύλο δέθηκε στὸ βυθὸ με ἀδαμάντινες ἀλυσίδες.

Στὴν ἐλληνικὴ μυθολογία ὑπάρχουν τρεῖς περίοδοι κατακλυσμῶν, ποιεὲς εἶναι αὐτὲς οἱ περίοδοι;

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε ἀπὸ Σφακιανός - 10/01/2010 02:48

1ος. ΩΓΥΓΟΥ, (Πλημμύρα Ἀττικοβοιωτίας)

2ος. ΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣ, (καταποντισμὸς Ἀτλαντίδος. Αἰτία: Πτώσις Φαέθοντος στὴν Γῆ, Διάνοιξις Τεμπῶν, ἡ Θεσσαλικὴ λίμνη χύνεται στὸ Αἰγαίον.)

3ος. ΔΑΡΔΑΝΟΥ, (Υἱὸς τοῦ Δία καὶ γενάρχης τῶν Τρώων - Διάνοιξις Ἐλλησπόντου καὶ Βοσπόρου)

(Ὁ τελευταῖος, δηλαδὴ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ΔΑΡΔΑΝΟΥ εἶναι ὁ μεγαλύτερος καὶ σε πλανητικὸ ἐπίπεδο. Λέγεται δὲ, ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος κατακλυσμὸς με αὐτὸν τοῦ μεγάλου «ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ» τοῦ Νῶε.

Οι δύο πρώτοι, δηλαδή του Ωγύγου και του Δευκαλίωνος, ήταν σε τοπικό επίπεδο της περιοχής της Μεσογείου).

Υπάρχουν μερικοί ιστορικοί που λένε ότι οι κατακλισμοί ήταν τέσσερεις. Δηλαδή:

- Ωγύγου
- Κέκρωπος Β'
- Δυκαλίωνος
- Δαρδάνου

Αλλά μάλλον διαχωρίζουν τον κατακλισμό του Ωγύγου σε δύο.

Η αλήθεια είναι ότι δίστανται οι απόψεις όσον αφορά στην σειρά που έγιναν οι παραπάνω κατακλισμοί.

Δηλαδή ο Δ. Κατής, στην εφημερίδα "Απογευματινή", 23 Ιουλ. 2000 μας λέει ότι:

"Στο μουσείο του Ερμιτάζ σώζεται πάπυρος 3000 χρόνων, ο οποίος αναφέρεται στην "Νήσο του Ερπετού", περιλαμβάνοντας μια παράγραφο με ένα μυστηριώδη γρίφο: "Αφού φύγεις απ' την νήσο μου, δεν θα την ξαναβρεις, διότι το μέρος τούτο θα εξαφανιστεί κάτω από τα κύματα."

Ο ίδιος δίδει τις εξής χρονολογίες για τους κατακλισμούς:

- 9600 π.Χ. Κατακλισμός Ωγύγου - Ατλαντίδος
- 8225 π.Χ. Κομήτης Φαέθων
- 3600 π.Χ. Κατακλισμός Δευκαλίωνος
- 3400-3300 π.Χ. Κατακλισμός Δαρδάνου

Η χρονολόγηση αυτή προτείνεται από τον "Εχετλαιό" ("Οι πληροφορίες των αρχαίων συγγραφέων για τους τρεις μεγάλους κατακλισμούς", (περιοδικό "Δαυλός", τ. 197, Μάιος 1998).

Η χρονολόγηση αυτή είναι περίπου η προτεινόμενη από τον Κ. Κουτροβέλη ("Προκατακλισμιαίες ελληνικές γραφές και χρονολόγηση κατακλισμών με νέα αστρονομικά δεδομένα", περιοδικό "Δαυλός", τ. 190, Οκτ. 1997):

- 27810 π.Χ. κατακλισμός Δαρδάνου, Κομήτης Τυφών
- 8255 π.Χ. Κατακλισμός Ωγύγου, κομήτης Φαέθων, καταποντισμός Ατλαντίδος
- ~3615 π.Χ. Κατακλισμός Δευκαλίωνος

Κατά τον Αν. Στάμου, "Οι τρεις μεγάλοι κατακλισμοί της Ελληνικής Προϊστορίας", (περιοδικό "Ιχώρ", τ. 7, Μάρτ. 2001):

- 13000 π.Χ. Κατακλισμός Ωγύγου - Πολιτισμός του Διός
- 9500 π.Χ. Κατακλισμός Δευκαλίωνος - Καταποντισμός Ατλαντίδος –
- 3400 π.Χ. Κατακλισμός Δαρδάνου

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ: Εννοιολογική ερμηνεία / σημασιολογική ανάλυση της λέξεως

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 22/01/2010 15:33

Η μελέτη και η ερμηνεία των μύθων απασχόλησε τον άνθρωπο από την αρχαιότητα και συνεχίζει να το απασχολεί ως τις μέρες μας. Ανάλογα με το πρίσμα που ο καθένας χρησιμοποίησε, τοποθετήθηκε και απέναντι στο μύθο. Ετσι, έχουμε πάρα πολλές τοποθετήσεις, σχολές και γραμμές έρευνας των μύθων. Η μελέτη αυτή -μια και ο μύθος είναι αναπόσπαστο τμήμα του ανθρώπινου πολιτισμού- είναι σημαντική. Θα κάνουμε έτσι μία συνοπτική παρουσίαση των πολυάριθμων προσπαθειών μελέτης και ερμηνείας των μύθων.

Είναι ένας όρος με πολλές σημασίες:

ψευδής, φανταστική διήγηση, παραμύθι

παράδοση που αναφέρεται σε θεούς ή ήρωες

υπόθεση δράματος, έπους ή μυθιστορήματος

Υπάρχουν πολλές και διάφορες σημασίες για τη λέξη μύθος.

Στην Αρχαία Εποχή σήμαινε την κάθε προφορική διήγηση, αυτή που μεταδίδεται με το στόμα, καθώς επίσης και την κάθε είδους διήγηση.

Στα Σύγχρονη Εποχή λέγεται κάθε φανταστική διήγηση ή παραμύθι ή διήγηση αλληγορική, όπως είναι οι μύθοι του Αισώπου.

Η σημασία της λέξης Παρθενών

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 23/01/2010 14:04

Τι είναι ΜΥΘΟΣ:

«Εις την Ελληνικήν Μυθολογίαν πράγματα άπα πόρρω απέχουν ου Μύθου και Ιστορίαν αποτελούν», (Αριστίων Αρέθας)

Μύθος, από την ετυμολογική του σύνθεση, δηλώνει σαφώς ότι δεν συγκροτείται μόνο ο πυρήνας του από πραγματικά και αληθή στοιχεία, αλλά και ότι και τα επιστρώματά του, όπως και όλων των άλλων στοιχείων της των Ελλήνων Μυθολογίας, έχουν συντεθεί από μόρια με σαφές και καθαρό ιστορικό περιεχόμενο, έχουν δηλαδή αποτυπωθεί σ' αυτόν πραγματοποιηθέντα γεγονότα και περιστατικά και όχι παραχθέντα, όπως το παραμύθι, (παράγω μύθο), το οποίο δηλοί παραχθέντα μύθο.

Ενώ ο Μύθος απέχει πού από το παραμύθι, η Μυθολογία, (συγκέντρωσις Μύθων = εγγραφή δια της προφορικής διηγήσεως – εξιστορήσεως , από γενεά σε γενεά, γεγονότων και περιστατικών), δεν απέχει καθόλου της Ιστορίας.

Το ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ, λοιπόν, Μύθος παράγεται από το σύνθετο ρήμα μυ-θέω, ή κατά τον νεώτερο τύπο

του, μυ-θέομαι.

Το πρώτο συνθετικό. Η ρίζα του, είναι το μόριο μύ, (με οξεία και μύ με περισπωμένη) και το δεύτερο, το θέμα του, το ρήμα θέομαι.

Η ΡΙΖΑ, του ρήματος μυθέομαι, το μύ (ή μύ με περισπωμένη), δηλώνει:

Ομιλώ, διηγούμαι, αναφέρω κλπ. με φωνή μόλις που ακούγεται, (ψιθυριστά).

Για την δήλωση αυτή του μορίου βλέπε και το λήμμα Μύ στο «Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας» το Άνθιμου Γαζή, (έκδοσις Βιέννης 1835), καθ' ως και το λήμμα Μύζω στο «Λεξικόν Ερμηνευτικόν των Ενδοξοτάτων Ελλήνων Ποιητών και Συγγραφέων» του Γρηγορίου Βερναρδάκη.

Το ΘΕΜΑ, του ίδιου ρήματος είναι το θέω ή το θέομαι, το οποίο σημαίνει

τρέχω ορμητικώς, προχωρώ ταχέως, διηγούμαι επί τροχάδην κλπ. (βλέπε το ρήμα θέω στα παραπάνω λεξικά).

Το ΡΗΜΑ, αυτό λοιπόν, το μυθεύομαι, δηλώνει: «διηγούμαι ή εξιστορώ επί τροχάδην και δια φωνής μόλις ακουομένης».

Η έννοιά του είναι σαφής: διηγούμαι-εξιστορώ επί τροχάδην αληθή γεγονότα, επί τροχάδην λέγω την αλήθειαν»

Ο Ησίοδος, στον δέκατο στίχο του «ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ» γράφει:

«Εγώ δε κε Πέρση ετήτυμα μυησάμην», (και εγώ θέλω να πώ εις τον Πέρση κάποιες αλήθειες».

Δια του ουσιαστικού λοιπόν, μύθος δηλούται: Πάσα δια στόματος απαγγελία, είτε δηλωτική, είτε προστακτική, είτε παραινετική, είτε διηγηματική.

=====

Παρθενών, Παρθενώνος (και παρθενεών)

1. Δωμάτιον, ένθα διάγουσιν αι παρθένοι και οικος εις όν ζώσιν ή ανατρέφονται και φυλάττονται αι παρθένοι.

2. κατ' εξοχήν στην Αθήνα έτσι ελέγετο και ο ναός της Αθηνάς, ο οποίος βρίσκεται στην Ακρόπολη.

ΛΑΟΣ: Προέλευση

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 23/01/2010 14:08

Η Ζωφόρος του Παρθενώνα

A) Εσωτερική διαρρύθμιση του Παρθενώνα:

1) Πρόδομος (πρόναος)

2) Σηκός (κύριο μέρος)

3) Οπισθόδομος (πίσω μέρος για ένδυση-προετοιμασία των ιερέων).

Το άγαλμα της θεάς Αθηνάς, το οποίο βρισκόταν στον σηκό του Παρθενώνος, είχε ύψος 40 πόδια (12 μέτρα) και ήταν κατασκευασμένο από χρυσό και ελεφαντόδοντο. Καταστράφηκε από φωτιά το 200 π.Χ. και φημολογείται ότι το αντικατέστησαν κατά το 165-160π.Χ.. Αντίθετα από τα μάρμαρα του Παρθενώνα, το περίφημο άγαλμα δεν σώθηκε.

B) Εξωτερική περιγραφή (καθέτως)

1) Η στέγη σε τριγωνικό σχήμα, στις τέσσερις γωνίες της οποία υψώνονταν τα διακοσμητικά ακροκέραμα

2) Τα αετώματα: Είναι τα μεγάλα τριγωνικά σχήματα στα οποία καταλήγει η στέγη στις δύο πλευρές του ναού, περιέχοντα εναέτια γλυπτά στο κοίλο μέρος τους, το τύμπανο.

Ήταν σχεδιασμένα κατά τέτοιο τρόπο ώστε τα αγάλματα που βρισκόταν στο κεντρικό και υψηλότερο σημείο του τριγώνου, να είναι γιγαντιαία.

Οι καταστροφές που υπέστησαν τα αετώματα ήταν τόσο μεγάλης εκτάσεως ώστε τα θέματα των παραστάσεων να μας είναι γνωστά μόνο από τις γραπτές μαρτυρίες του Πausανία, ο οποίος έζησε και έγραψε γύρω στο 150 μ.Χ.

Σύμφωνα με τα γραπτά του, στο ανατολικό αέτωμα ο Φειδίας ιστόρησε τη γέννηση της Αθηνάς από το κεφάλι του Δία και στο δυτικό παρουσίασε τη διαμάχη της Αθηνάς και του Ποσειδώνα για το ποιος θα ονόμαζε με τ' όνομα του και θα προστάτευε της Αθήνα.

3) Γείσο: λεπτή επιμήκης κατασκευή πάνω στην οποία «πατούσαν» τα αετώματα κι η στέγη του ναού.

4) Μετόπες: επιφάνειες περιέχουσες γλυπτά υψηλής ανάγλυφης δημιουργίας και τοποθετημένες ακριβώς κάτω απ' το γείσο και περιμετρικώς γύρω απ' τον ναό. Υπήρχαν 92 μετόπες, 32 σε κάθε πλευρά και 14 σε κάθε άκρη. Κάθε μετόπη χωρίζονταν από τις γειτονικές της με μια απλή αρχιτεκτονική διακόσμηση που ονομάζεται τρίγλυφο. Οι μετόπες ήταν τοποθετημένες πάνω από την εξωτερική σειρά κιόνων γύρω από το ναό και παρουσίαζαν διάφορες ιστορικές μάχες. Η βόρεια πλευρά ιστορούσε σκηνές από τον Τρωικό πόλεμο, η νότια μια μάχη μεταξύ των Ελλήνων και των Κενταύρων, η ανατολική πλευρά Γιγαντομαχία και η δυτική μια μάχη ανάμεσα στους Έλληνες και τις Αμαζόνες.

5) Ζωφόρος: ήταν δομικό στοιχείο του τοίχου του σηκού μήκους 160μ, τοποθετημένη επάνω από την εσωτερική σειρά κιόνων, επάνω δηλαδή από τον κυρίως ναό, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνει το θεατή να το δει καλά, και αποτελείτο από λίθους πάχους 0.60μ, στην μπροστινή επιφάνεια των οποίων έχει λαξευτεί ένα μακρύ, συνεχόμενο ανάγλυφο όπου απλώνεται η εικόνα της παναθηναϊκής πομπής προς το ναό το οποίο δεν υπερβαίνει τα 0.06μ.

Οι μετόπες και η ζωφόρος αποτελούσαν μέρος του οικοδομήματος του ναού. Δεν κατασκευάστηκαν πρώτα και έπειτα τοποθετήθηκαν ψηλά στον Παρθενώνα, αλλά σκαλίστηκαν στις πλευρές του αφού είχε ολοκληρωθεί η κατασκευή του.

Δυστυχώς, σήμερα δεν σώζονται εξ' ολοκλήρου τα μάρμαρα του Παρθενώνα. Αρχικώς, υπήρχαν 115 πλάκες στη ζωφόρο. Από αυτές, 94 σώζονται ακόμη, είτε ολόκληρες, είτε σε κομμάτια. 36 βρίσκονται στην Αθήνα, 56 στο Βρετανικό Μουσείο και μία στο Λούβρο. Από τις 92 μετόπες, 39 βρίσκονται στην Αθήνα και 15 στο Λονδίνο. 17 εναέτια αγάλματα, μία καρυάτιδα και μία κολώνα από το Ερεχθείο βρίσκονται επίσης στο Βρετανικό Μουσείο. Έτσι τα μάρμαρα του Παρθενώνα είναι σχεδόν ίσα μοιρασμένα - μισά στο Λονδίνο και μισά στην Αθήνα.

6) Το Κιονόκρανο Δωρικού ρυθμού βρίσκεται από κάτω απ' την ζωφόρο, η οποία στηρίζεται επάνω

του και στην κορυφή του κίονα, αποτελούμενο από:

- α) τον άβακα, μια τετράγωνη παραλληλεπίπεδη πλάκα,
- β) τον εχίνο, ένα ημισφαίριο κάτω ακριβώς απ' τον άβακα, και
- γ) την ταινία, ένα λεπτό περιέλιγμα στην βάση του εχίνου, κάτι σαν λαιμός μεταξύ κιονόκρανου και κίονα.

7) ο κορμός, του κίονα, ο οποίος έφερε αυλάκια, τις ραβδώσεις, πάνω στον οποίο ακουμπούσε το κιονόκρανο,

8) η κρηπίδα, την στρογγυλή βάση του κιονόκρανου και

σθ) το κρηπίδωμα, η βάση του ναού στην οποία εδράζονται οι κίονες και το οικοδόμημα του ναού.

Πηγαίνετε εδώ, είναι ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ.

<http://www.parthenonfrieze.gr/#/view>

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Ηλιαννα - 23/01/2010 14:26

Συνέχιζε να μας βάζεις τέτοια άρθρα για ιστορία και μυθολογία είναι υπέροχα....άσε το παιχνιδι...:)

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από maria - 23/01/2010 14:38

Ηλιαννα έγραψε:

Συνέχιζε να μας βάζεις τέτοια άρθρα για ιστορία και μυθολογία είναι υπέροχα....άσε το παιχνιδι...:)

Συμφωνω;) Πολυ καλο Κυριακο

=====

Απ:Ομιλείτε ελληνικά ;

Δημοσιεύθηκε από Σφακιανός - 08/02/2010 04:07

Της ΕΛΕΝΑΣ ΑΚΡΙΤΑ ela@ath.forthnet.gr

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: 16 Ιανουαρίου 2010

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ξένη γλώσσα που ακούω κάθε φορά που πατάω το κουμπάκι της τηλεόρασης, μπορεί να μου την μεταφράσει κάποιος καλός άνθρωπος; Μπορεί κάποιος να μου αποκρυπτογραφήσει αυτόν τον μυστηριώδη κώδικα Ντα Βίντσι, μπας και συνεννοηθούμε στοιχειωδώς;

Δεν ζητάω διερμηνέα από αγγλικά σε ελληνικά. Από γαλλικά, ιταλικά, γερμανικά σε ελληνικά.

Ζητάω διερμηνέα από ελληνικά σε ελληνικά. Να καταλάβω πέντε βασικά πραγματάκια. Να μην τρώω τις ελληνικούρες σαν χαστούκια απανωτά. Να μη μου περνάει απ' το μυαλό ότι μιλάνε απταίστως τη σανσκριτική διάλεκτο.

Σταχυολογώ μερικά μαργαριτάρια που δίνουν και παίρνουν όταν οι παρουσιαστές, συντονιστές, πανελίστες, συνάδελφοι δημοσιογράφοι και λοιποί συμπαθείς κλάδοι βρίσκονται στο τσακίρ κέφι:

1. Για τα επίθετα που τελειώνουν σε «ης-ες» τους επιφυλάσσω μια τεράστια έκπληξη: ΚΛΙΝΟΝΤΑΙ!!! Λέμε «ο διεθνής Τύπος, η διεθνής κατακραυγή, το διεθνές αντίκτυπο». Δεν λέμε «αυτό είναι πολύ ευγενής παιδί», «τα άτομα αυτά είναι πολύ προσηνής». Ή μάλλον, όταν το λέμε, ετοιμαζόμαστε μετά να θρηνήσουμε θύματα.

2. Επίσης κλίνονται τα «ων-ουσα-ον». «Με τον υπάρχων νόμο»; Ναι, το άκουσα κι αυτό. «Τρία άτομα ήταν απών». Ναι, το άκουσα και είμαι ακόμα ζωντανή.

3. Αντιθέτως ΔΕΝ κλίνονται τα επώνυμα. Η Γεννηματά της Γεννηματάς, η Καρέζη της Καρέζης; Όταν ακούω- κατά κόρον- εκείνο το «της Ακρίτας», μια σκοτοδίνη μου 'ρχεται, χάνω τον κόσμο! Αφήστε τα ήσυχα, ρε παιδιά! Τα καημένα τα επώνυμα δεν ενοχλούν κανέναν. Όπως τα ακουμπάς στη γωνίτσα τους στην ονομαστική, έτσι μένουν και στη γενική. Δεν κόβουν βόλτες πέρα δώθε!

4. Κάποιος είναι ανώτερος από τον άλλον.

Ποτέ, μα ποτέ- σε ό,τι θέλετε να σας ορκιστώ- δεν είναι ΠΙΟ ανώτερος από τον άλλον.. Η σύγκριση εμπεριέχεται ήδη στη λέξη, δεν χρειάζεται το φρικαλέο κερασάκι στην τούρτα. Πιο ανώτερος, πιο κατώτερος, πιο χειρότερος, πιο καλύτερος; Αμολάμε τις λέξεις όπου και όπως γουστάρουμε; Αυτός ο πλεονασμός του «πιο» παραπέμπει στην παροιμία «τώρα που βρήκαμε πιπέρι, βάλε και στα λάχανα»!

5. Όταν δίνουν σε κάποιον να υπογράψει ένα χαρτί, του λέμε «υπόγραψε εδώ». Όχι «υπέγραψε εδώ». «Ανέφερέ μου ακριβώς τι άκουσες», «μετέφερέ του τους χαιρετισμούς μου»! Να θυμηθούμε λίγο τα ελληνικούλια που μαθαίναμε- μαζί με την κρεμάλα που παίζαμε- τις ατελείωτες ώρες στο σχολείο;

Να θυμηθούμε λίγο τη διατήρηση εσωτερικής αύξησης στον τύπο της προστακτικής;

6. Ο Οκτώβριος δεν έχει «μι», που να χτυπιέσαι κάτω. Δεν είναι Οκτώμβριος- κι ας επιμένουν οι πολιτικοί μας σε προεκλογικές περιόδους. Ο Οκτώβριος δεν είναι Οκτώμβριος και δεν προτίθεται να γίνει στο άμεσο μέλλον.

7. «Να αναπαράγω» ή «να αναπαραγάγω»; Εδώ «σου βάζω δύσκολα μα σκέψου πόσα πέρασα, σου βάζω δύσκολα κι ας παίζω με τα νεύρα σου». Αυτό όντως είναι ζόρικο. Το κόλπο, απλό: Λέμε «να αναπαράγω» για κάτι που σκοπεύουμε να κάνουμε πολλές φορές. «Να αναπαραγάγω» για κάτι που σκοπεύουμε να κάνουμε άπαξ. Αν το θυμόμαστε αυτό, μπορεί να το σκαπουλάρουμε το λαθάκι!

8. Είναι προ Χριστού αλλά δεν είναι μετά Χριστού: μετά Χριστόν. Μετά ΤΟΝ Χριστόν- πόσο πιο λιανά να στο κάνω, χαρά μου;

9. Δεν είναι πεδε, είναι πέντε: πεν-τε!!!

10. Ο τύπος είναι αθυρόστομος, δεν είναι ανθρόστομος. Δεν μιλάει δηλαδή και βγαίνουν γλαδιόλες απ' το στόμα του. Η δικτατορία δεν είναι δικταΚτορία! Δεν αποθανατίζω: απαθανατίζω! Δεν κάνω σφιγγομέτρηση. Κάνω σφυγγομέτρηση..

Και πάει λέγοντας... Το εν δέκατον έγγραφο απ' όσα είχα στο μυαλό μου. Εύχομαι εγκαρδίως, σε κάθε ευγενής αναγνώστη, να περάσει όμορφα στον υπάρχοντα Σαββατοκύριακο! Χαίρεσθε!

ΥΓ: Καλή σου ώρα Μποστ, τα είπες όλα!!! «Η ρομβία αφιχθέντος και σταθέντος στη γωνιά, μελωδία ήτο φέρων ευφρανθείς η γειτονιά»!

Συμφωνώ απολύτως με την Έλενα για την πλήρη αποδόμηση των νέων Ελληνικών απ' τους εκπροσώπους όλων των κοινωνικών στρωμάτων και επαγγελμάτων αλλά, κυρίως και ιδίως, τους δημοσιογράφους, (και δη αθλητικογράφους, ακούμε κάτι: «επιτίθενται» αντί του επιτίθενται, ή «ποστίθενται» αντί του προστίθενται, ή «ήταν καλή η απέκρουση του τερματοφύλακα» κοκ, μέχρι εγκεφαλικού δηλαδή), η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων εκτοξεύει γλωσσικά μαργαριτάρια, τα οποία όμως περιενδύονται την ιδιότητα του «θέσφατου» με την αυθεντία και το κύρος της μικρής οθόνης και τυχαίνουν γενικευμένης χρήσεως απ' τους νεοέλληνες λόγω της ευρυτάτης πανελληνίας θεάσεως της. ... «και τώρα θα συνδεθούμε ζωντανά με την εκκλησία του Αγίου Παντελεήμων» κλπ, κλπ.

Όμως, εδώ την βρίσκω κι αυτήν «κλέπτουσα οπώρας» με την έννοια ότι συλλαμβάνεται να κάνει κι αυτή λάθη κατά την διόρθωση άλλων λαθών, πράγμα, το οποίο είναι άηθες. Φανταστείτε διορθωτές, λαθών, γενικώς να χρειάζονται κι αυτοί διόρθωση της διορθώσεως τους. Αν το άλας μωρανή, τίνι αλισθήσεται. Πλην, ουδείς, όπως φαίνεται, είναι ... άσφαλτος.

1. Για τα επίθετα που τελειώνουν σε «ης-ες» τους επιφυλάσσω μια τεράστια έκπληξη: ΚΛΙΝΟΝΤΑΙ!!! Λέμε «ο διεθνής Τύπος, η διεθνής κατακραυγή, το διεθνές αντίκτυπο».

Το ουσιαστικό «αντίκτυπος ή αντίχτυπος (αντί +κτύπος/χτύπος)» είναι μονογενές (αρσενικό) δευτερόκλιτο και προσδιορίζεται από άρθρο ή/και επίθετο αρσενικού γένους και δεν είναι ουδέτερο προσδιοριζόμενο από ουδέτερα άρθρα ή/και επίθετα, όπως διορθώνει η κ. Ακρίτα εσφαλμένως, δηλαδή: ο διεθνής αντίχτυπος (κι όχι το διεθνές αντίχτυπο) από την χρεοκοπία της Ιρλανδίας ήταν τεράστιος.

.....

7. «Να αναπαράγω» ή «να αναπαραγάγω»; Εδώ «σου βάζω δύσκολα μα σκέψου πόσα πέρασα, σου βάζω δύσκολα κι ας παίζω με τα νεύρα σου». Αυτό όντως είναι ζόρικο. Το κόλπο, απλό: Λέμε «να αναπαράγω» για κάτι που σκοπεύουμε να κάνουμε πολλές φορές. «Να αναπαραγάγω» για κάτι που σκοπεύουμε να κάνουμε άπαξ. Αν το θυμόμαστε αυτό, μπορεί να το σκαπουλάρουμε το λαθάκι!

Το κόλπο είναι μεν απλό αλλά όχι όπως το αντιλαμβάνεται (λανθασμένως) η κ. Ε. Ακρίτα. Για να βρούμε τους χρόνους ενός ρήματος, ιδίως όταν είναι σαφώς αρχαιοελληνικής προελεύσεως ή/και ανώμαλο, ανατρέχουμε στους χρόνους κατά τους οποίους κλίνεται στην αρχαία Ελληνική γραμματική, δηλαδή, ρήματα όπως το «άγω» και το «έχω», των οποίων η έννοια μεταβάλλεται απ' την αρχική τους αναλόγως με το πρόθεμα (απο-, υπό-, περι-, προς- κ.λπ.) το οποίο φέρουν, κλίνονται το ίδιο με την αρχαία γλώσσα και στα νεοελληνικά:

Ενεργητική Φωνή.

Οριστική:

Ενεστώτας: (παρ)άγω.

«Η εταιρεία μας παράγει 100 χαρτοφύλακες την ημέρα».

(προς)έχω: «Η μητέρα μου προσέχει το παιδί όταν λείπω».

Παρατατικός: (παρ)ήγον, (προς)είχον.

«Η εταιρεία μας παρήγε 50 χαρτοφύλακες την ημέρα όταν χρεοκόπησε».

«Η μητέρα μου πρόσεχε το παιδί ενώ εγώ μαγείρευα».

Μέλλον Απλός: Θα (παρ)έχω/(προς)έχω.

«Ο εταιρεία μας θα παρέχει συμβουλές για επενδυτές στο εξωτερικό».

«Εσύ θα προσέχεις το παιδί όσον καιρό λείπω».

Μέλλον Στιγμαίος (και Υποτακτική Ενεστώτα):

«Η εταιρεία μας θα παράξει σπουδαίο έργο σε συνεργασία με του πολίτες».

«Μια ασθενής Ελληνική οικονομία αδυνατεί να παράξει πλούτο».

«Θέλω να προσέξεις (εδώ με το ρήμα προσέχω γιατί δεν μας πειράζει η χρήση του τύπου «προσέξω» και μας πειράζει σε άλλα ρήματα με την ίδια ρίζα); έλω να προσέξεις ορισμένα πράγματα στην συμπεριφορά σου».

Αόριστος: α' (παρ)ήγαγον, β' (παρ)ήξα – ε+(προς)εξα = Η εταιρεία μας παρήγαγε 200 χαρτοφύλακες την ημέρα πέρυσι. (Εδώ μπορούμε να χρησιμοποιούμε και τον Παρατατικό αντί του Αορίστου α') αν ο τύπος του Αορίστου β' (παρ)ήξα) μας ξενίζει.

Επειδή είναι μια εύθικτη κοπέλα, πρόσεξα πολύ το πώς θα της μιλήσω.

Συμφωνώ με την Έλενα για τον βαρβαρικό ήχο των προσωδιακών συμπλοκών «γγ», «γκ», «μπ» και «ντ», (g, b και d), τα οποία προφέρονται, αντιστοίχως, ως g (έghυος, άghελος αντί έghυος και άghελος), έγραφο αντί έγ-γραφο, b (εκποbή αντί εκποmbή), nuber αντί number και ως d (γάdι ντι γάν-τι) ενώ, από καθαρή διαστροφή τα «σκληρά» γγ, γκ, μπ και ντ αποκτούν, περιέργως, κι ένα «ν» μπροστά τους, ιδίως, σε ξένες λέξεις: η Πρέμιερ Λήgh, η Λήghts (η Αγγλική ποδοσφαιρική ομάδα της πόλεως Leads ενώ η Λιghts είναι η ομάδα της ομώνυμης Αυστριακής πόλεως Linz), ο Τόνυ Μbλερ, η Mandóna.

Γενικώς τα «γκ», «μπ» και «ντ» είναι πάντοτε σκληρά στην αρχή των λέξεων (γκόμενα = γόμενα, μπόρα = βόρα, ντόμπρος = δόβρος κ.λπ.) και προσωδιακά όταν βρίσκονται στο εσωτερικό των Ελληνικών λέξεων: άγγελος = άghελος, σύμπαν = σύmbαν, πάντα = pánda κ.λπ.

Ως προς το εσωτερικό των ξένων λέξεων, τα «γκ», «μπ» και «ντ» είναι προσωδιακά αναλόγως με την λέξη: Ίnghε = λήghε, λήghκ = λήg, καμπαρέ = καβαρέ, λάμπα = λάmbα, μέντα = μέnda, μπαλάντα = βαláδα.

Αυτά τα λάθη, βεβαίως, οφείλονται στο μειονέκτημα του Ελληνικού αλφαβήτου να περιέχει τα αντίστοιχα γράμματα-φθόγγους κι έτσι αναγκαζόμαστε να χρησιμοποιούμε λανθασμένως το «γγ» ή «γκ» (ιδίως στις ξένες γλώσσες) για g ή ng (ring – big), το μπ για b (bar), mb (chamber) και το ντ για d (dark), nd (Linda) και ντ (lantern). Ποιος ξέρει άραγε ότι το γενικώς (και λανθασμένως) προφερόμενο ως «λούβεν» (προλεταριάτο) λέγεται ορθώς «λούμπρεν» (απ' την Γερμανική λέξη κουρέλια).

=====